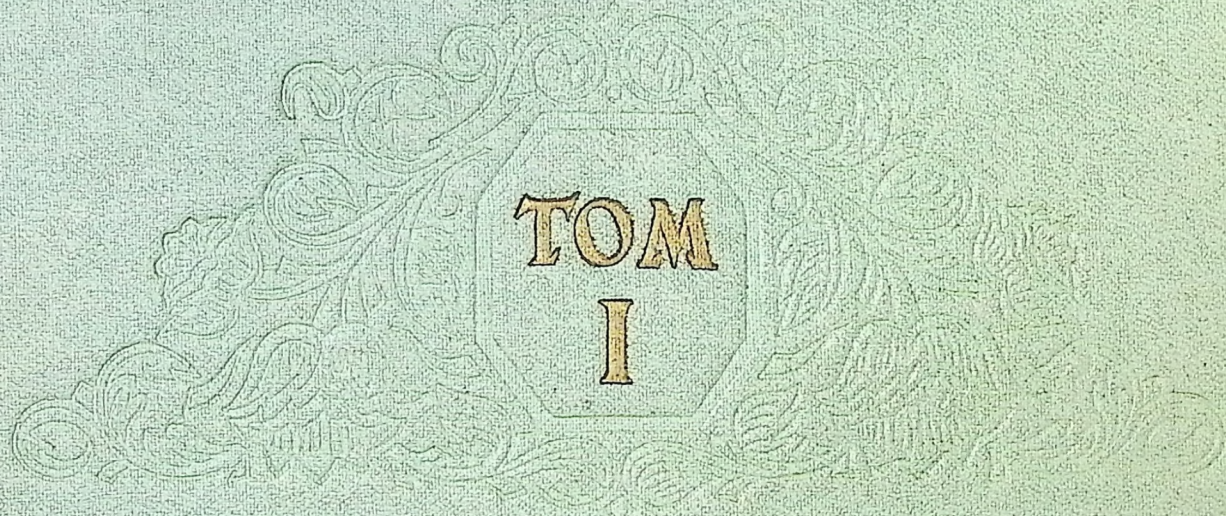

494243

К. СТЕЦЕНКО

ЧАСТИНА ДРУГА

К.СТЕЦЕНКО

ЗІБРАННЯ ТВОРІВ

у п'яти томах

Державне видавництво УРСР
«МИСТЕЦТВО»
Київ — 1963

К. СТЕЦЕНКО

ТОМ
І

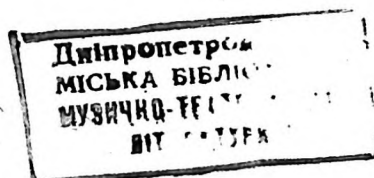
ЧАСТИНА ДРУГА

ХОРОВІ ТВОРИ

Музична редакція
Ф. М. НАДЕНЕНКА

Літературна редакція
П. Г. ТИЧИНИ

Державне видавництво УРСР
«МИСТЕЦТВО»
Київ — 1963

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

М. Гордійчук

В. Кирейко

П. Козицький

Ф. Надененко

В. Стеценко

П. Тичина

В. Юдіна

ХОРИ
БЕЗ
СУПРОВОДУ

ЯК УМРУ, ТО ПОХОВАЙТЕ

Слова Т. ШЕВЧЕНКА

Andante sostenuto

Т. *Baritono solo*
Як ум - ру, то по - хо - вай - те ме - не на мо - ги - лі, се - ред

В. *Tutti*

сте - пу ши - ро - ко - го, на Вкра - ї - ні ми - лій, се - ред

лії, щоб ла - ни ши - ро - ко - по - лі, і Дніп - ро, і кру - чі

щоб ла - ни

бу - ло вид - но, бу - ло чу - ти, як ре - ве ре - ву - чий.

Più mosso

mf *risoluto*

По - хо - вай - те та вста - вай - те, кай - да - ни пор - ві - те і

mf

p

вра - жо - ю зло - ю кро - в'ю во - лю ок - ро - пі - те, і

p

f *rit. e dim.* *p*

вра - жо - ю зло - ю кро - в'ю во - лю ок - ро - пі - те.

f *rit. e dim.* *p*

Sostenuto religioso *pp* *poco cresc.* *p*

І ме - не всі - м'ї ве - ли - кий, всі - м'ї воль - ний, но - вий, не за -

pp *poco cresc.* *p*

p *dim.* *pp*

- будь - те по - мя - ну - ти не - злим ти - хим сло - вом.

p *dim.* *pp*

не злим ти - хим сло - вом.

ти - хим сло - вом.

СОН

Слова П. ГРАБОВСЬКОГО

Moderato

Зе - ле - ний гай, па - ху - че по - ле в тюр - мі при - сні - ли - ся ме - *sempre piano*
 Зе - ле - ний гай, па - ху - че по - ле в тюр - *pp*
 Зе - ле - ний гай в тюр - мі при - *pp*
 ні, при - сні - лись і луг ши - ро - кий, на - че мо - ре, і *cresc.*
 мі при - сні - ли - ся ме - ні, і луг ши - ро - кий, на - че мо - ре, *cresc.*
 на - че мо - ре, *f*
 снів ся і луг ши - ро - кий, *f*
 ти - хий сум по кру - жи - ні, *pp*
 і ти - хий сум по кру - жи - ні, і ти - хий сум по *pp*
 на - че мо - ре, і ти - хий сум по кру - жи - ні... *p*
 ти - хий сум. *dim.* Са - док при - снів - ся *Gaio*
 кру - жи - ні, по кру - жи - ні... *mf*
 по кру - жи - ні... *ppp dim.* Са - док при - снів - ся *mf*
 Са - док при - снів - ся *mf*
 8-va ad libitum
 Са - док при - снів - ся ко - ло

ко - ло ха - ти, ве - се - ла лі - тя - на по - ра, *f* *p*
 ко - ло ха - ти, ве - се - ла лі - тя - на по - ра, а в ха - ті...
 ко - ло ха - ти, ве - се - ла лі - тя - на по - ра, *f* *p*
 ха - ти, ве - се - ла лі - тя - на по - ра, *f* *p*

Темпо I

Поблідло лич - ко, *f* *rit.* *p*
 там зну - ди - лась ма - ти і зну - дь - гу - ва - ла - ся се - стра. *f* *rit.* *p*
 згас - ли о - чі, на - ді - я вмер - ла, стан зі - гнувсь... І я за - пла - кав *p*
 Поблідло *p*

лич - ко, згас - ли о - чі, на - ді - я вмер - ла... І я за - пла - кав *p*
 І я за - пла - кав *p*
 І я за - пла - кав *p*

о - пів - но - чі і, гір - ко пла - чу - чи, про - снувсь... Зе - *p*
 о - пів - но - чі і, гір - ко пла - чу - чи, про - снувсь... Зе - *p*
 о - пів - но - чі і, гір - ко пла - чу - чи, про - снувсь... Зе - *p*

про - снувсь... *p*
 ле - ний гай, па - ху - че по - ле в тюр - мі про - сні - ли - ся ме - ні... *pp*
 ле - ний гай, па - ху - че по - ле в тюр - мі про - сні - ли - ся ме - ні... *pp*
 ле - ний гай, па - ху - че по - ле в тюр - мі про - сні - ли - ся ме - ні... *pp*

ПЕРШЕ ТРАВНЯ

Слова М. ФІЛЯНСЬКОГО

Tempo di marcia

Т. На степ, на гай, бай - ра - ки, рі - ки, де шум, де спів, де
В. де шум, де спів пі - сень,
гук пі - сень! Сьо - год - ні в нас ве - сіль - ний день, сьо -
де спів, де гук пі - сень! Сьо - год - ні в нас ве - сіль - ний день, ве - сіль ний день,
1. - год - ні в нас бен - кет ве - ли - кий. На - кет ве - ли - кий. Дав - но в ма ра г - дах
2. Меню туюзо
сьо - год - ні в нас
вся діб - ро - ва, го - рить в бай - ра - ках ок - са - мит, із - за він - ків не
вид - но квіт, і сур - ми скрізь дав - но го - то - ві! Не - мов без - вес - лі -

І бай - да - ри, не - сь - ся сте - пом чор - ні хма - ри, за ни - ми ни - зом

росо а росо cre - scen - do
чор - на тінь, от - от зле - тить, от - от у - да - рить з не - бес ні - мих, з лі -
росо а росо cre - scen - do
от - от зле - тить, от - от у - да - рить з не - бес ні - мих,

росо rit. ff Темпо І f
- тав - ри дзвін, злітаври дзвін. На степ, на гай, бай - ра - ки, рі ки, де
росо rit. ff
з лі - тав - ри

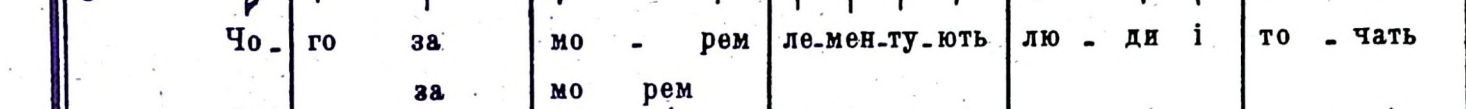
шум, де спів, де гук пі - сень! Сьо - год - ні в нас ве -
де шум, де спів пі - сень, де спів, де гук пі - сень! Сьо - год - ні в нас ве - сіль -

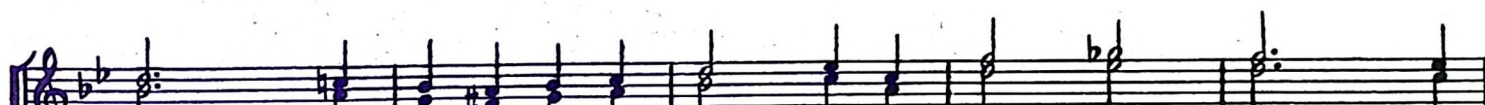
- сіль - ний день, сьо - год - ні в нас бен - кет ве - ли - кий.
- ний день, ве - сільний день, сьо - год - ні в нас бен - кет ве - ли - кий.

СОДОМ

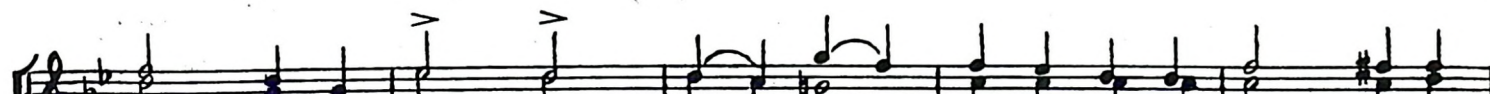
Слова О. КОВАЛЕНКА

Tempo di marcia

Т.
 Чо - го за мо - рем ле-мен-ту-ють лю - ди і то - чать
 за мо рем
 ле - мен - ту - ють і то - чать

 кров з бра - тів, не - на - че во - ду? Ко - ли ж кі - нець зло -
 кров з бра - тів, зло -
 кров з бра - тів, як во - ду? зло -

 - чин-ствам ди-ким бу - де? Ко - ли ра - би вже ма - ти-муть сво -
 - чин-ствам вже ма ти-муть сво -
 - чин - ствам бу - де?

 - бо - ду? На - ві - що зло па - ну - е і сва - віл - ля од -
 - бо - ду? па - ну -
 На - ві - що зло па - ну - е і сва -

- них лю - дей над дру - ги - ми, бра - та - ми! Ко - ли у -
 - е, на - ві - що зло па - ну - е!
 - віл - ля од - них лю - дей над дру - ги - ми, бра - та - ми!

- сім по - вин - но бу - ти при - віл - ля і му - сят - бу - ти
 по - вин - но бу - ти

всі зем - лі па - на - ми? А - ле ба - гач гу - ля - є дні і
 гу - ля - є
 гу - ля - є

но - чі, а вбо - гий, знай, пра - цю - є скільки мо - чі, та не со -

- бі, а здир - це - ві ли - хо - му, та не со - бі, а здир - це - ві ли -

і со - ро - му дав - но не - ма, дав - но не -
 - хо - му, і со - ро - му дав - но не - ма ні в
 і со - ро - му, і со - ро - му дав - но не - ма ні в ко - го,

- ма ні в ко - го. Не - ма ла - ду бра - тер - сько -
 ко - го, ні в ко - го. Не - ма ла - ду, не - ма ла - ду, не - ма ла - ду бра -
 не - ма ні в ко - го. Не - ма ла - ду бра - тер - сько - го свя -

- го свя - то - го; лиш блуд, об - ман, не -
 - тер - сько - го свя - то - го; лиш блуд, об - ман, не - на - че у Со - до - му, лиш
 - то - го; лиш блуд, об - ман, не - на - че

- на - че у Со - до му.
 блуд, об - ман, не - ма ла - ду, не - на - че у Со - до - му.
 у Со - до му.

У ПУТЬ

Слова Л. УКРАЇНКИ

Andante *p*

Т. Хви_ли_ни йдуть, по_ра у_ путь! Про_ щай, рід_ний кра_ю! Вже

В. *p*

хут_ко я пі_ду... Тут до_лі не ма_ю, на чу_жи_

Тут до_лі не ма_ю, на

f *mf* *Alla marcia*

-ні знай_ду. Шу_ка_ти_му до_лі в да_ ле_кій сто_ро_ні! Впе_ред! Праг_ну

чу_жи_ні

rit. *Tempo I*

во_лі, у світ по_ра ме_ні, бо лі_та не ждуть... По_ра ме_ні в путь! Про_

- шай, то - ва - ри - ство, ро - ди - но - рід - на! Про - шай, мо - я

лю - ба дру - жи - но смут - на! *Più mosso cresc.*
 лю - ба дру - жи - но смут - на! Я, мо - же, на - *cresc.*
 Про - шай, мо - я лю - ба

- ві - ки і - ду в чу - жий край... Про - шай, доб - рим сло - вом ме - не спо - га - *rit.*
rit.

mf *Alla marcia*
 - дай! Я йду, тверда зва - га ве - де ме - не на шлях, у сер - ці од - ва - га, хоч

сльо - зи на о - чах... В да - ле - кій чу - жи - ні я си - ли на - бе - русь слу -

f *rit.* *Tempo I* *mp*

- жи - ти кра - ї - ні, а - бо не вер - нує... Я все по - ки -

f *rit.* *p*

- да - ю: са - доч ки ряс - ні, і тем - ні діб - ро -

p

і тем - ні діб -

- ви, і ни - ви яс - ні.

- ви, і ни - ви яс - ні. З со - бо - ю не - су я лиш

- ро - ви, і ни - ви яс - ні. З со - бо - ю не -

p

рід - ні піс - ні. По - ра у - путъ, хви - ли - ни йдуть, по -

p

- су піс - ні. По - ра, по - ра у путъ, хви - ли - ни йдуть,

dim.

- ра у путъ, хви - ли - ни йдуть, по - ра у путъ, хви - ли - ни йдуть!..

dim.

по - ра у путъ, хви - ли - ни йдуть!..

ЗНОВ ВЕСНА

Слова Л. УКРАЇНКИ

Moderato

Знов вес-на, і знов на-ді - ї в сер-ці хво-рім о - жи -

S. A. *f* Знов вес-на, і знов на-ді - ї в сер-ці о - жи -

T. *f* Знов вес-на, і знов на-ді - ї в сер-ці хво-рім о - жи -

B. *f* Знов вес-на, і знов на-ді - ї в сер-ці хво-рім о - жи -

f - ва - ють, знов ме-не ко-ли-шуть мрі - ї, сні про ща - стя

f - ва - ють, знов ме-не ко-ли-шуть,

f Знов вес-на,

Risoluto

Вес-но крас - на! Лю-бі мрі - ї!

p на - ві - ва ють. *dimin. pp* Вес - но крас - на! Лю-бі мрі -

p сні на - ві - ва ють. *dimin. pp* Вес - но крас - на!

p на - ві - ва ють. *dimin. pp* Вес - но крас - на!

f Вес - но крас - на!

f Вес - но крас - на!

Сни мо-ї ща-сли-ві!

Я *espressivo* люб-
cresc.

- і! Сни мо - ї ща - сли - ві! Я люб -

Сни мо - ї ща - сли - ві! Я люб -

Сни мо - ї ща - сли - ві! Я люб-лю

- лю вас, хоч і зна - ю, що ви

- лю вас, хоч і зна - ю, що ви

вас, хоч і зна - ю, що ви

всі зрад - ли ві.

всі зрад - ли ві.

всі зрад - ли ві.

всі зрад - ли ві.

всі зрад - ли ві.

всі зрад - ли ві.

ГІМН ПАМ'ЯТІ М. В. ГОГОЛЯ

(3 нагоди століття з дня народження)

Слова М. БИКА

Вільний переклад В. СТРУТИНСЬКОГО

Moderato maestoso

S. A. *mf* 1. Сьо - год - ні в нас ве - ли - ке свя - то, - це ж

T. *mf* 2. Не - мов на кри - лах із е - фі - ру до

B. *mf*

ти в цей день ро - дивсь на світ. *cresc.* Ча - су сплив - ло з тих

(1) Ча - су сплив - ло
(2) Та смерть при - йшла *cresc.*

нас спу - стивсь ти, при - ле - тів. *cresc.* Та смерть при - йшла - за - *cresc.*

пир ба - га - то - від - то - ді вже про - йшло сто літ! *p*

- мов - кла лі - ра... На - род наш не за - був твій спів! *p*

Meno mosso

cresc.

p

3. Під сміх до - шкуль-ний і прав - ди - вий в лю - дей з о -
 4. Вся Русь спі - ва хва - лу по - е - ту, і гро - мом

cresc.

p

3. Під сміх до - шкуль-ний і прав - ди - вий з о -
 4. Вся Русь спі - ва хва - лу по - е - ту, і

cresc.

3. Під сміх до - шкуль-ний і прав - ди - вий в лю-дей з о -
 4. Вся Русь спі - ва хва - лу по - е - ту, і гро-мом

- чей зни - ка - ла мла. Бо - ров - ся ро - зум твій смі -
 ця хва - ла гри - мить! Ми всі по - мрем і ка - нем

- чей зни - ка - ла мла. Бо - ров - ся ро - зум твій смі -
 ця хва - ла гри - мить! Ми всі по - мрем і ка - нем

- чей зни - ка - ла мла. Бо - ров - ся ро - зум твій смі -
 ця хва - ла гри - мить! Ми всі по - мрем і ка - нем

1. *p*

- ли - вий, бо - ровсь за прав-ду, про - ти зла. Го - голь,
 в Ле - ту,-ти,

2. *f*

- ли - вий, бо - ровсь за прав-ду, про - ти зла. Го - голь,
 в Ле - ту,-ти,

f

- ли - вий, бо - ровсь за прав-ду, про - ти зла. Го - голь,
 в Ле - ту,-ти,

rit. **Tempo I** *f* *cresc.*

віч-но бу-деш жить! 5.Хва- ла то - бі, спі- вець ве - ли - кий, спі- вець мо -

rit. *f* *cresc.*

віч-но бу-деш жить! 5.Хва- ла то - бі, спі- вець ве - ли - кий, спі- вець мо -

f *cresc.*

cresc. *f*

- гут - ньо - ї ду - ші! Люд по-лю- бив те - бе на - ві - ки, лю-бо-ві

cresc. *f*

- гут - ньо - ї ду - ші! Люд по-лю- бив те - бе на - ві - ки, лю-бо-ві

Più mosso *mf* *rosso*

цій не - ма ме - жі! Лю-бо-ві цій не - ма ме - жі! Хва- ла то - бі, спі-

mf *rosso*

цій не - ма ме - жі! Лю-бо-ві цій не - ма ме - жі! Хва- ла то - бі, спі-

a *rosso* *cresc.* *f* *ff*

- вець ве - ли - кий, хва- ла то - бі, хва - ла! Хва - ла!

a *rosso* *cresc.* *f* *ff*

- вець ве - ли - кий, хва- ла то - бі, хва - ла! Хва - ла!

ТАМ НА РОЗІ

(На три голоси або для хору)

Слова І. ВОРОБКЕВИЧА

Andante
p

1. Там на ро - зі, при до - ро - зі, бі - лень - ка - я
2. О, бо - дай же, сад той ви - сох, хат - ка - щоб за -
3. О - че - ня - та ті ді - во - чі - яс - ні дві зір -

1. Там на ро - зі, при до - ро - зі, бі - лень -
2. О, бо - дай же, сад той ви - сох, хат - ка
3. О - че - ня - та ті ді - во - чі - яс - ні

1. Там на ро - зі бі - лень - ка - я
2. О, бо - дай же, хат - ка щоб за -
3. О - че - ня - та - яс - ні дві зір -

хат - ка;
- па - лась;
- ни - ці;
про - ті - ка - є
а ту клад - ку
гля - не - в'я - ну,
там по - ті - чок,
я - во - ро - ву
як од о - ка

- ка - я хат - ка;
щоб за - па - лась;
дві зір - ни - ці;
хат - ка;
- па - лась;
- ни - ці;
про - ті - ка - є
а ту клад - ку
гля - не - в'я - ну,
там по - ті - чок,
я - во - ро - ву
як од о - ка

че - рез ньо - го клад - ка. На день скіль - ки ра - зів клад - ку
 щоб во - да за - бра - ла! Че - рез ту - ю клад - ку му - шу
 зло - ї ча - рів ни - ці. І - ду клад - ко - ю - ту - ма - нить

че - рез ньо - го клад - ка. На день скільки ра - зів клад - ку
 щоб во - да за - бра - ла! Че - рез ту - ю клад - ку му - шу
 зло - ї ча - рів ни - ці. І - ду клад - ко - ю - ту - ма - нить

му - шу я ми - на ти і в са - до - чок
 я хо - дить що - дни, ми - лим о - ком
 дур і за - мо - ро ка, і га - да - ю:

му - шу я ми - на ти і в са - до - чок
 я хо - дить що - дни, ми - лим о - ком
 дур і за - мо - ро ка, і га - да - ю:

той виш - не - вий крадь - ки за - гля - да - ти.
 по - гля - да - ти крадь - ки до - дів - чи - ни.
 ось - ось впа - ду про - сто до по - то - ка.

той виш - не - вий крадь - ки за - гля - да - ти.
 по - гля - да - ти крадь - ки до - дів - чи - ни.
 ось - ось впа - ду про - сто до по - то - ка.

РАДІЙТЕ СПІВАЙТЕ!

Слова О. ОЛЕСЯ
Літературна редакція І. ГОНЧАРЕНКА

Allegretto

S.
A.

Ра - дій - те, спі - вай - те піс - ні го - лос - ні, квіт - ка - ми за -

Т.
В.

квіт - чуй - те чо - ла яс - ні! Ри - дай - те і смій - тесь в сльо - зах, со - ло -

Moderato sostenuto

- в'ї, стрі - вай - те в оє - крес - лі на - ді - ї сво - ї! Мя - ну - ли на -

- ві - ки дні чор - них не - год - жи - ве У - кра - ї - на і віль - ний на -

- род, як зпо - пе - лу фе - ніс о - жив і зле - тів, і зо - ря - ми змі - рив про -

Темпо I

сто - ри сте пів. I прав - да, як

О до - ле, без меж ми - ло - сер - дя тво - є!

сон - це, над сві - том вста - є, не - дар - ма нам сні - лась во - на у - но -

cresc.

- ці, не - дар - ма ми гиб - ли, до не - ї йду - чи.

cresc.

УСЕ ЖИЛО, УСЕ ЦВІЛО

Слова О. ОЛЕСЯ

Allegretto

У - се жи - ло, у - се цві - ло.

У - се жи - ло, у - се цві - ло.

У - се жи - ло, у - се цві - ло.

і вща - сті ра - ю - ва - ло, ра - ю -

і вща - сті, вща - сті ра - ю -

і вща - сті ра - ю -

цві - ло і вща - сті ра - ю -

цві - ло і вща - сті ра - ю -

ва - ло. Сад - ки пах - ті - ли, річ - ки шу -

ва - ло. Сад - ки пах - ті - ли, річ - ки шу -

ва - ло. Сад - ки пах - ті - ли, річ - ки шу -

ва - ло. Сад - ки, сад - ки пах - ті - ли, річ - ки,

і сон - це всіх ві - та - ло, і

мі - ли, сон - це всіх ві - та

річ - ки ніу - мі - ли, сон - це всіх ві - та

сон - це всіх, всіх ві - та - ло, всіх ві - та

ло, і сон - це всіх ві - та - ло, всіх ві - та

ло, всіх ві - та

ло, всіх ві - та

ло. І цвів весь край, *pp* *p*

ло. І цвів весь край, і цвів весь край, як бо *pp* *p*

ло. І цвів весь край, і цвів весь край, як бо *pp* *p*

ло.

де ду - ші не стра - жда

жний рай, де ду - ші не стра - жда

жний рай, де ду - ші не стра - жда

ли, де ду - ші не стра - жа - ли, де ду - ші не стра - жа -

ли, де ду - ші не стра - жа -

ли, де ду - ші не стра - жа -

Meno mosso

Soprano solo *mp*

І тіль - ки ло - зи гу -

ли. *pp*

ли. *pp*

ли. *pp*

У - се, у - се жи - ло,

У - се жи - ло,

би - ли сльо - зи, за всіх од - ні ри - да -

pp

у - се, у - се цві - ло,

pp

у - се цві - ло,

pp

- ли, ри - да - ли, ри -

тіль - ки ло - зи - од - ні ри - да -

- да - ли, ри - да -

- ли. А все, а все жи - ло, а все, а все цві -

А все жи - ло, а все цві -

- ли, за всіх ри - да - ли...

- ло і вща - сті ра - ю - ва - ло.

В КРАЇНІ МЕРТВІЙ...

Слова О. ОЛЕСЯ

Andantino мерт-вій і без-плот-ній, вкра - ї - ні зра -

S. A. *p* Вкра - ї ні мерт - вий, вкра - ї - ні зра-ди і піль-
 Т. В. *p* Вкра - ї - ні
 - ди і піль-ми, за - бу - тий бо-гом і людь-ми су -
 - ми, за - бу - тий бо-гом і людь-ми су -
 - му, за - бу - тий бо-гом і людь-ми су-Тра
 - му - є жерт-веник на-род - ний. Тра-во - ю
 - му - є жерт-веник на-род-ний. Тра-во - ю слід за-ріс до ньо-го, ві-
 - во - ю слід за-ріс до ньо - го, і ла-дан вго-ру не ку-
 - слід за-ріс до ньо - го, во-гонь вже не го-рить, і ла - дан не ку-
 - ки во - гонь вже не го - рить, і ла-дан вго-ру не ку-
 - рить, і пе - ред ним *pp*
 - рить, і пе - ред ним не - ма ні - ко - го, *pp* ні - ко - го.
 - рить, і пе - ред ним

КОЛИ ВЖЕ ТИ, СОНЕЧКО, МЕНІ ЗІЙДЕШ

Слова О. ОЛЕСЯ

Andante moderato

Т. *p* Ко - ли вже ти, со - неч - ко, ме - ні

В. *p* Ко - ли вже ти, со -

Т. *p* зі - їдеш, *cresc.* ко - ли вже ти ве - се - ло у - сміх - неш -

В. *p* - неч - ко, ме - ні зі - їдеш, *cresc.* ко - ли ве - се - ло у - сміх - неш -

Т. *f* - ся? А вже ж мо - я ду - шень - ка на - бо - лі - лась,

В. *f* - ся? А вже ж мо - я ду - шень - ка на - бо -

Т. *pp* а вже з ме - не до - лень - ка на - смі - я лась, *p* роз - ві - я -

В. *pp* - лі - лась, а вже з ме - не до - лень - ка на - смі - я лась,

-ла ли - стяч-ко мо-го са - ду, по-топ-та - ла ніж-ка -

p роз-ві-я - ла ли - стяч-ко мо-го са - ду, по - топ-та-ла

-ми мо-ю ни - ву, мо-ї вільні кри - лонь - ки по-в'я-за - ла,

p мо - ю ни - ву, *f* мо-ї вільні кри - лонь - ки по-в'я -

мо-ю гор - ду го - ло - ву по-хи - ли -

по - хи - ли -

-за - ла, мо-ю гор - ду го - ло - ву по-хи - ли -

pp ла... ла, мо-є ща - стя во - зе - рі у - то - пи - ла.

pp ла... ла...

ДО ПІСНІ

Слова М. ЧЕРНЯВСЬКОГО

Allegro

піс - не

росо а росо

S. A. T. B.

О піс-не бла-жен-на! О піс-не кри-ла-та! Ле-ти над зем-

піс-не росо а росо

cresc.

до сві - ту, до сон - ця, до

cresc.

до сві - ту, до сон -

до сві - ту, до

сон - ця із тем - ря - ви бра - та, на ді-ю у сер-ці йо-

сон - ця із тем - ря - ви бра - та, на ді - ю йо-

-ця із тем -

ря - ви

сон - ця із тем - ря - ви бра - та,

-му о - жи - ви!

Moderato

-му о - жи - ви!

Су - му - є безсмертнаду - ша чо - ло - ві - ча: не -

Су - му - є без - смертнаду - ша чо - ло - ві - ча:

espressivo
p
 - ма - є їй сон - ця, про - світ - ку не - ма... Збу - дж і - ї, ся - ло пі -
espressivo

- сень ча - рів - на, ска - жи, що світ бі - лий не склеп, не тюр - ма. Хто

Piu mosso
cresc.
 вси - лі на ду - шу ску - ва - ти кай - да - ни? Хто дух наш безсмертний зга -
cresc.

здо - ла, зга - си - ти здо - ла?
 - си - ти здола, зга - си - ти здо - ла? О піс - не не -
 зга - си - ти здо - ла?
 зга - си - ти здо - ла? О піс -

p
 - бес - на, роз - вій же ту - ма - ни, хай дня не зма - га - є, хай дня не зма -
p
 - не, роз - вій же ту - ма - ни,

Темпо I

га - е їх тем - ря - ва, мла! О піс - не бла -

жен - на! О піс - не кри - ла - та! Ле - ти над зем - ле - ю, дзве -

a poco cresc. до сві - ту, до сон - ця, до сон - ця із
 ня і зо - ви до сві - ту, до сон - ця із тем -

тем - ря - ви бра - та, на - ді - ю у сер - ці
 тем - ря - ви бра - та, на - ді - ю йо - му о - жи -

тем - ря - ви на - ді - ю у сер - ці
 ви, на - ді - ю йо - му о - жи - ви!

ВЕСНОЮ

Слова В. САМІЙЛЕНКА

Allegro non troppo

Музична партитура для голосів (Soprano, Alto, Tenor, Bass) та фортепіано. Тональність: дві дізми (D major / B minor). Метр: 3/8.

Голоси:

- S. (Soprano):** Ве - се - лить - ся зем - ля, зе - ле - ні - ють по - ля, роз - ви - ли - ся га - ї і діб -
- A. (Alto):** - ля, зе - ле - ні - ють по - ля, роз - ви - ли - ся діб -
- T. (Tenor):** - ля, зе - ле - ні - ють по - ля, ро - ви; со - ло - вей - ко в сад - ку тьох - ка піс - ню дзвін -
- B. (Bass):** - ку; од кві - ток дух не - сь - ся чу - до -

Фортепіано:

- Початок: *f* (forte), тріолі на 3-й та 4-й нотах.
- Проміжок: *sempre f* (завжди forte), ритмічний малюнок на басовій лінії.
- Проміжок: *pp* (pianissimo), ритмічний малюнок на басовій лінії.
- Кінець: *f* (forte), тріолі на 3-й та 4-й нотах.

- вий.

і про-

- вий.

А по-віт-ря лег-ке і про-

А по-віт-ря лег-

- мін-ня пал-ке

всер-

ці

мрі-

ї ро-ем

пі-дій-

- мін-ня пал-ке всер-ці мрі-ї ро-ем пі-дій-ма-

- ма - ють;

- ма - ють;

всер-

ці

мрі-

ї ро-ем

пі-дій-

- ма - ють;

і мов си-ла но-ва у гру-дях при-бу-

- ма - ють;

- ма - ють;

rit. росо а росо

- ва, і в ду-ші я-кісь спі-ви лу-на

rit. росо а росо

Все збу-ди-лось од-сну,

зу-стрі-ча-є вес-

- ють.

Все збу-ди-лось од-сну, зу-стрі-ча-

Все збу-ди-лось од-сну, зу-стрі-ча-

- ють.

Все збу-ди-лось од-сну,

зу-стрі-ча-

- ну... І роз - кіш - на при - ро - да Вкра - ї - ни

- є вес - ну... І роз - кіш - на при - ро - да Вкра -

- є вес - ну... І роз - кіш - на при - ро - да Вкра - ї -

у ве - лич - ній кра - сі, у ве - лич - ній кра - сі

- ї - ни у ве - лич - ній кра - сі

- ни у ве - лич - ній кра - сі.

Andante

ва - бить по - гля - ди всі, на - че

ва - бить по - гля - ди всі, на - че

лич - ко врод - ли - ве дів - чи

ни!

ни!

УДОСВІТА ВСТАВ Я

Слова П. КУЛІША

Andante

p У_до_сві_та встав я... Тем_но ще на_ дво_рі, де-не-де по ха_тах

Ся - е світ - ло, як на не_бі зо - рі,

яс_не_світ_ло ся - е. Ся_е яс - не світ - ло, як зо - рі,

ди_ву_юсь, ра - ді - ю, у сер_ця пи - та - ю: „Ска_жи, ві_ще сер - це,

ди - ву - юсь, ра - ді - ю: „Ска - жи, ві_ще сер_це,

„Ска - жи, сер - це,

чи ско_ро світ бу - де? -

чи чи світ ско_ро світ бу - де? - „Ой ско_ро, ско - ро

чи світ бу - де? -

світ бу-де, про-ки-ну-ться лю-ди, у вся-ке ві-кон-це

за-сі-я-є сон-це! Ой у-да-рюж зра-зу у стру-

-ни жи-ві-ї: про-кинь-тесь, вста-вай-те, ста-рі-ї й ма-лі-ї!

Ві-щу-ван-ням но-вим сер-це мо-є б'є-ться,

че-рез край із сер-ця рід-не сло-во лл'є-ться.

ОЙ У ПОЛІ МОГИЛА

Слова Т. ШЕВЧЕНКА (із поеми «Наймичка»).

Andante
pp

Т. 1. Ой у по - лі мо - ги на - ла; там у - до - ва хо -
2. Тру - ти - зіл - ля не на - йшла, та ся - нів двох

В. - ди - ла, - там хо - ди - ла, гу - ля - ла, тру - ти - зіл - ля шу -
при - ве - ла, вки - та - єч - ку по - ви - ла і на Ду - най од - нес.

„Ти - хий, ти - хий Ду - най, *p*
- ка - ла. „Ти хий Ду - най, мо - їх ді - ток за - бав -
- ла. *pp* ді - ток за - бав -

- ляй. Ти, жов - тень - кий пі - сок, на - го - дуй мо - їх ді - ток;
- ляй. На - го - дуй мо - їх ді - ток;

іс - ку - пай, і спо - вий, і со - бо - ю ук - рий!“
іс - ку - пай і ук - рий!“ *rit. e dim.*

РЕКВІЄМ

(Світлій пам'яті М. В. Лисенка)

Слова М. ВОРОНОГО

Lento *pp* лас - ка - вий! -

Т. Віч - ний спо - кій... О бо - же лас - ка - вий! -

В. Зна -

cresc. Зна - йде ті - ло на - тру - дже - не спо - кій в до - мо - ви - ні гли - бо -

cresc. - йде ті - ло

dim. - кій... А ду - ша? О пре - муд - рий і пра - вий!

f *dim.*

p Чи да - си ти їй спо - кій?

p *pp*

ОБРОБКИ
НАРОДНИХ
ПІСЕНЬ

ЧИ ЧУЛИ ВИ, ЛЮДИ

Andante

mf

1. Чи чу-ли ви, лю-ди, та-ко-ї но-ви-ни-
5. „Па-ні мо-я, па-ні, не в та-кім я-ра-зі:

за-би-то Пет-ру-ся в Шу-рав-ській до-ли-ні.
па-ні-ув ат-ла-сі, а-я-хлоп в сер-м'я-зі."

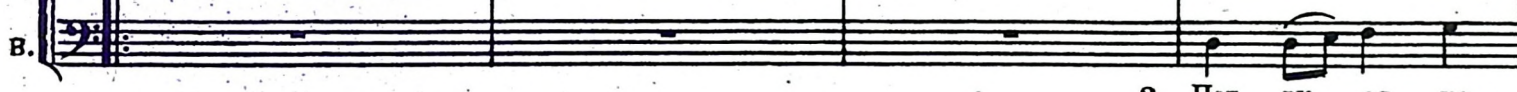
2. Па-ні па-на ма-ла, Пет-ру-ся ко-ха-ла,
3. По-чо-ти-ри ра-зи слу-ги по-си-ла-ла,

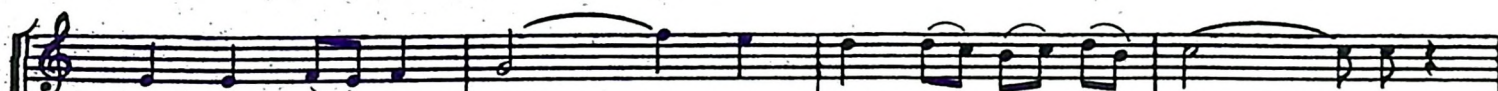
2. Па-ні па-на ма-ла, ко-ха-ла,
3. По-чо-ти-ри ра-зи по-си-ла-ла,

2. Ой, па-ні па-на ма-ла,
3. Ой, по-чо-ти-ри ра-зи

2. Пет-ру-ся ко-
3. По-чо-ти-ри

по-чо-ти-ри ра-зи слу-ги по-си-ла-ла,
а за-п'я-тим ра-зом са-ма по-ї-ха-ла,

по-чо-ти-ри ра-зи слу-ги по-си-ла-ла,
а за-п'я-тим ра-зом са-ма по-ї-ха-ла,

-ла, по-чо-ти-ри ра-зи слу-ги по-си-ла-ла,
-зи, а за-п'я-тим ра-зом са-ма по-ї-ха-ла,

-ха-ла, по-чо-ти-ри ра-зи слу-ги по-си-ла-ла,
ра-зи, а за-п'я-тим ра-зом са-ма по-ї-ха-ла,

по чо - ти - ри ра - зи слу - ги по - си - ла - ла:
а за п'я - тим ра ра зом са - ма по - ї - ха - ла:

- ла, по чо - ти - ри ра - зи слу - ги по - си -
- ла, а за п'я - тим ра - зом са - ма по по - ї -

- ла - ла, по чо - ти - ри ра - зи слу - ги по - си -
а за п'я - тим ра - зом са - ма по - ї -

- ла - ла, по чо - ти - ри ра - зи слу - ги по - си -
- ха - ла, а за п'я - тим ра ра зом са - ма по - ї -

По - ки - дай, Пет - ру - сю,
„Не жу - рись, Пет - ру - сю,

- ла - ла. 4. По - ки - дай, Пет - ру - сю, го - рох мо - ло -
- ха - ла: 6. „Не жу - рись, Пет - ру - сю, не жу - рись, сер -

- ла - ла. 4. По - ки - дай, Пет - ру - сю, го - рох мо - ло -
- ха - ла: 6. „Не жу - рись, Пет - ру - сю, не жу - рись, сер -

- ла - ла.
- ха - ла:

вся - дай до ка - ре - ти, бу - дем ра - зом
зло - жу я свій ат - лас на те бе ху -

- ти - ти, вся - дай до ка - ре - ти, бу - дем
- день - ко, зло - жу я свій ат - лас на те -

- ти - ти, вся - дай до ка - ре - ти,
- день - ко, зло - жу я свій ат - лас

мо - ло - ти - ти,
не жу - рись - ти, вся - дай до ка -
зло - жу я свій

жи - ти, ко, вся - дай до ка ре - ти, лас
- тень - ко, зло - жу я свій - ат - лас

ра - зом жи ти, вся - дай до ка ре - ти, лас
- бе, на те - бе, зло - жу я свій - ат - лас

бу - дем, бу - дем ра - зом жи - ти, вся - дай до ка -
на те - бе, на те - бе ху - тень - ко, зло - жу я свій

- ре - ти, бу - дем ра - зом жи - ти,
ат - лас на те - бе ху - тень - ко,

Meno mosso

бу - дем ра - зом жи - ти.
на те - бе ху - тень - ко.

бу - дем ра - зом жи - ти.
на те - бе ху - тень - ко.

- ре - ти, бу - дем ра - зом жи - ти.
ат - лас на те - бе ху - тень - ко.

7. Слу - ги жо - бі
8. Схо - ва - ли Пет.

бу - дем ра - зом жи - ти.
на те - бе ху - тень - ко.

са - ме то - є до - ра джа - ли, що най - вір - ні
- ру - ся в Шу - рав - ській кри - ни ці, пла - ка - ли дів -

7. Слу - ги жо - бі то - є до - ра джа - ли, що най - вір - ні
8. Схо - ва - ли Пет ру - ся в кри - ни ці, пла - ка - ли дів -

са - ме то - є до - ра джа - ли,
- ру - ся в Шу - рав - ській кри - ни ці,

7. Слу - ги то - є до - ра джа - ли,
8. Схо - ва - ли Пет ру - ся,

- шо - го до па - на по - сла - ли,
 - ча - та, а ще й мо - ло ди - ці,
 - шо - го до па на по сла - ли,
 - ча - та, а ще й мо ло ди - ці,
 що най - вір ні - що го до па - на по -
 пла ка - ли дів - ча та, а ще й мо - ло -
 що най - вір ні - шо го до па - на по -
 пла ка - ли дів - ча та, а ще й мо - ло -

що най - вір ні - що го до па - на по -
 пла ка - ли дів - ча та, а ще й мо ло -
 що най - вір ні - що го до па -
 пла ка - ли дів - ча та, а ще й
 - сла ли, що най - вір ні -
 - ди - ці, пла ка - ли дів -
 - сла ли, що най - вір ні -
 - ди - ці, пла ка - ли дів -

- сла ли. -
 - ди - ці.
 - на по - сла - ли.
 мо ло - ди - ці.
 - шо го до па - на по сла - ли.
 - ча та, а ще й мо ло ди - ці.
 - шо го до па - на по сла - ли.
 - ча та, а ще й мо ло ди - ці.

ОЙ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

Allegretto scherzando

Т. *p*

1. Ой на ста - ву, на ста - воч - ку ка - чеч - ка но - чу - е.
 2. Ой на ста - ву, на ста - воч - ку ка - чеч - ка не - сеть - ся.
 3. Сто - їть ли - па над во - до - ю, на во - ду схи - ли - лась.

В. *p*

mf

Не бу - де - мо, сер - це, в па - рі, ду - ша мо - я
 Не бу - де - мо, сер - це, в па - рі, так ме - ні зда -
 Чи ти ме - ні та - кий гар - ний, чи я за - ди -

чу - е.
 - еть - ся.
 - ви - лась?

ти та - ка гар -
 трош - ки ба - га -
 ти гар -
 ба - га -

4. Ой дів - чи - но, дів - чи - нонь - ко, ти та - ка гар -
 5. Ой як - би ти, дів - чи - нонь - ко, трош - ки ба - га -
 як у по - лі во - да хо - лод -
 взяв би те - бе, по - вів до ба -

pp

- нень - ка,
 - тень - ка,
 - нень - ка,
 - тень - ка,

як у по - лі при ро - бо - ті во - да хо - лод -
 взяв би те - бе за ру - чень - ку, по - вів до ба -

pp

1. 2.

- нень - ка."
- тень - ка."

- нень - ка."
- тень - ка."

tr 6. Ой ко - за - че, ко - за - чень - ку,

mf ти та - кий гар - нень - кий, як у по - лі при ро - бо - ті

f

віт - рець хо - лод - нень кий. 7. Ой як - би я, ко - за - чень - ку,

на - плю - ва - ла б

трош - ки ба - га - тень - ка, на - плю -

на - плю -

я на те - бе й на тво - го ба - тень - ка."

- ва - ла б я на тво - го ба - тень - ка."

- ва - ла б я на тво - го ба - тень - ка."

ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ ВИСОКО

Andante

Т. *f* 1.(6.) Зі-йшов мі - сяць ви - со - ко. *p* Ди - ви - ла - ся мо - ло - да дів - чи - на,
 В. *f* Ди - ви - ла - ся

чи за - йшов я да - ле - ко. *p* 2.(7.) Чи за - йшов я да - ле - ко.
 3.(8.) Ста - ла дів - ка пла - ка - ти: *mf*

2.(7.) Чи за - йшов я да - ле - ко.
 3.(8.) Ста - ла дів - ка пла - ка - ти:

tr Ой за - йшов я шти - ри ми - лі піш - ки, ста - ла дів - ка
 „Вер - нись, вер - нись, мо - ло - дий ко - за - че, не бу - дем ся
 Ой за - йшов я
 „Вер - нись, вер - нись, *tr*

p пла - ка - ти. 4.(9.) Не бу - дем ся гні - ва - ти. „Не вер - ну - ся,
 гні - ва - ти. 5.(10.) Бо не ма - ю, до ко - го, - як сто - яв я
 „Не вер - ну - ся,
 як сто - яв я

4.(9.) Не бу - дем ся гні - ва - ти. „Не вер - ну - ся,
 5.(10.) Бо не ма - ю, до ко - го, - як сто - яв я

мо - ло - да дів - чи - но, бо не ма - ю, до ко - го.
в те - бе під ві - кон - цем, то ти ма - ла ін - шо - го."

Варіант для жіночого хору

Andantino

1. Зійшов мі - сяць ви - со - ко, ди - ви - ла - ся мо - ло - да дів - чи - на,
ди - ви - ла - ся

чи за - йшов я да - ле - ко. 2. Чи за - йшов я да - ле - ко.
3. Ста - ла дів - ка пла - ка - ти:

Ой за - йшов я п'я - ри ми - лі піш - ки, ста - ла дів - ка
„Вер - нись, вер - нись, мо - ло - дий ко - за - че, не бу - дем ся
Ой за - йшов я
„Вер - нись, вер - нись, вер - нись,

пла - ка - ти. 4. Не бу - дем ся гні - ва - ти. „Не вер - ну - ся,
гні - ва - ти. 5. Бо не ма - ю, до ко - го, - як сто - яв я
„Не вер - ну - ся,
як сто - яв я

мо - ло - да дів - чи - но, бо не ма - ю, до ко - го.
в те - бе під ві - кон - цем, то ти ма - ла ін - шо - го."

Зійшов місяць високо.
Дивилася молода дівчина,
Чи зайшов я далеко.

Чи зайшов я далеко.
Ой зайшов я штири милі пішки,
Стала дівка плакати.

Стала дівка плакати:
— Вернись, вернись, молодий козаچه,
Не будем ся гнівати.

Не будем ся гнівати.
— Не вернуса, молода дівчино,
Бо не маю, до кого.

Бо не маю, до кого, —
Як стояв я в тебе під віконцем,
То ти мала іншого.

— Ой не мала, не мала...
Просив хлопець розмарини корчик,
Крізь віконце подала.

Крізь віконце подала.
— Було ж тобі, молода дівчино,
Розмарини не дати.

Розмарини не дати...
Було ж тобі, молода дівчино,
До осені чекати.

До осені чекати.
— Хіба ж би я, молодий козаچه,
Та й розуму не мала...

Та й розуму не мала,
Щоб я тебе, молодий козаچه,
До осені чекала.

МОЛОДЕНЬКИЙ ГРИЦЮ

Moderato

Мо - ло - день - кий Гри - цю, ку - ди ви їж - джа - еш, да
Мо - ло - денький Гри - цю, ку - ди ви їж - джа - еш, да
гей! За то - бо - ю, Гри - цю, вся Вкра - ї - на пла - че,
да гей! За то - бо - ю

да гей! За то-бо-ю, Гри-цю, вся Вкра-ї-на пла-че.

пла-че, да гей! За то-бо-ю вся Вкра-ї-на

Не так У-краї-на, як лю-ба дів-чи-на, да

У-кра-ї-на, як дів-чи-на, да

Не так У-краї-на, як лю-ба дів-чи-на,

пла-че. Не так У-краї-на, як лю-ба дів-чи-на,

гей! Мо-ло-да дів-чи-на ко-за-ка лю-би-ла,

да гей! Мо-ло-да дів-чи-на ко-за-ка лю-би-ла, да

да гей! Мо-ло-да дів-чи-на ко-за-ка по-лю-би-ла.

гей! Мо-ло-да дів-чи-на ко-за-ка лю-би-ла.

ОЙ БОЛИТЬ МОЯ ТА ГОЛОВОНЬКА

Moderato *mf*

S. Ой бо-лить мо - я го - ло -

A. *mf* Ой бо - лить мо - я го - ло - вонь -

T. *mf* Ой бо-лить мо - я та го-ло - вонь - ка, та ли - бонь

B. *mf* Ой бо-лить мо - я та го-ло - вонь - ка,

- вонь - ка, я ж ум - ру, ой зо - ста -

- ка, ли - бонь я вму, ой зо - ста - еть - ся

же я вму, ой зо - ста - еть - ся лю - ба - я дів -

та ли - бонь я ум - ру, ой зо - ста -

- єть - ся дів-чи-на, не зна-ю, ко-му.
 дів-чи-нонь-ка, не зна-ю, ко-му. Як же
 -чи-на, сам не зна-ю, ко-му. Ой як же то-му
 - єть - ся дів-чи-нонь-ка, не зна-ю, ко-му. Ой як же

Ой як же то-му то-ва-ри-шу-дай, бо-же!
 то-му то-ва-ри-шу-су-ди, бо-же, йо-му,
 та то-ва-ри-шу-су-ди, бо-же, йо-му, гей, як же
 то-му та то-ва-ри-шу-дай, бо-же, йо-му,

Як же не-гід-но-му-не дай, бо-же, йо-му.
 як же то-му не-гід-но-му-не дай, бо-же, йо-му.
 то-му та не-гід-но-му-не дай, бо-же, йо-му.
 гей, як же то-му та не-гід-но-му-не дай, бо-же, йо-му.

ОЙ ЩО Ж ТО ЗА ШУМ

Allegretto

Т. *mf* Ой що ж то за шум *mf* учинився,
В. *mf* що ко - мар та на му - сі о - же - нив - ся?

f що ко - мар та на му - сі о - же - нив - ся?

Ой що ж то за шум учинився,
Що комар та на мусі оженився? (2)

Та взяв собі жінку невеличку,
Що не вмє шити, прости, ні варити. (2)

Полетів же комар в чисте поле,
В чистее поле, в зелену діброву. (2)

Ой сів же комар на дубочку,
Звісив свої ніженьки к коріньочку. (2)

Де не взялася шура-бура,
Вона того комарика з дуба здула. (2)

Ой упав же комар на тім місці,
Поламав, потрошив ребра й кісті. (2)

Зібралися отамани, отамани,
Вони тому комарику труну збудували. (2)

Збудувавши труну, положили,
Червоною китайкою тіло вкрили. (2)

ГЕЙ, ВИДНО СЕЛО

Marciale

p cresc.

Т. *p cresc.* Гей, вид - но се - ло, ши - ро - ке се - ло під го - ро -

В. *p cresc.* - ю, гей, там ідуть стрільці, чер - во - ні - ї стрільці до бо -

cresc.

- ю, І - де, І - де вій - сько крізь ши -

cresc.

до бо - ю. крізь ши - ро - ке

- ро - ке по - ле, хлоп - ці ж, бо то хлоп - ці, як со -

по - ле,

cresc. Ха - ха! Ха - ха, ха - ха, ха - ха!

- ко - ли! Ха - ха, ха - ха! Ха - ха, ха - ха! Ха - ха, ха - ха, гей!

p *cresc.*

mf Дів - чи - но, риб - чи - но, чор - но - брив - ко мо - я,

mf

ви - йди, ви - йди, ви - йди, ви - йди чим бор - щій до вік - на.

ви - йди, ви - йди

Гей, видно село, широке село під горою,
Гей, там ідуть стрільці, червоні стрільці до бою.
Іде, іде військо крізь широке поле,
Хлопці ж, бо то хлопці, як соколи!
Ха-ха! Ха-ха! Ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди
Чим борщій до вікна.
Хлопці ж, бо то хлопці, як соколи!

Гей, видно село, широке село під горою,
Гей, там ідуть стрільці, червоні стрільці до бою.
А на Україні — там степи широкі,
Дівчата хороші, чорноокі!
Ха-ха! Ха-ха! Ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди
Чим борщій до вікна.
Дівчата хороші, чорноокі!

Гей, видно село, широке село під горою,
Гей, там ідуть стрільці, червоні стрільці до бою.
А хто піде з нами, буде славу мати,
Ми йдем за свободу воювати!
Ха-ха! Ха-ха! Ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди
Чим борщій до вікна.
Ми йдем за свободу воювати!

ЧУЄШ, БРАТЕ МІЙ

Andante

S. A. *p*

1. Чу - еш, бра - те мій, то - ва - ри - шу мій,
2. Ме - рех - тить во - чах без - кі - неч - ний шлях,

T. *p*

1. Чу - еш, бра - те мій, то - ва - ри - шу
2. Ме - рех - тить во - чах без - кі - неч - ний

B. *p*

жу у ви-рій. рав-лях.

від-лі-та-ють сі-рим шнур-ком жу-рав-лі у ви-рій.
 ги-не, ги-не в сі-рій мря-ці слід по жу-рав-лях.

мій, від-лі-та-ють у ви-рій.
 шлях, ги-не слід по жу-рав-лях.

p (1.) Кличуть: кру, кру, кру, вчу-жи-ні ум-ру. *rall.*
 (2.) Чу-ти: ру. *rall.*

(1.) Кличуть: еру, кру, кру, вчу-жи-ні ум-ру.
 (2.) Чу-ти: *p* *rall.*

Кру, кру, кру, кру.

mf a tempo За-ки мо-ре пе-ре-ле-чу, кри-лонь-ки зі-
mf a tempo За-ки мо-ре пе-ре-ле-чу, кри-лонь-ки зі-
mf *f*

p -тру, кри-лонь-ки зі- *pp* -тру, кру, кру, кру.
p -тру, кри-лонь-ки зі- *ppp* -тру, кру, кру, кру.
p *pp* *ppp*

КЕЙ МИ ПРИЙШЛА КАРТА

Moderato *mf*

S. *mf*

1. Кей ми при - йшла кар - та на - ро - ку -
 2. Гей, од - на за - пла - че, бо я і - і

A. *mf*

1. Кей ми при - йшла кар - та...
 2. Гей, од - на за - пла - че...

T. *mf*

1. Кей ми при - йшла кар - та на - ро - ку - вать.
 2. Гей, од - на за - пла - че, бо я і - і брат.

B.

- вать, гей! Став я не - ня про - сить та бла - гать: „Не - ню, ти мій
 брат, гей! Дру - га, - бо я і - і сват, а тре - тя за -

Став Дру - я бла - гать: „Не -
 га, - бо сват, тре -

Став я сво - го не - ня про - сить та бла - гать: „Не - ню,
 А дру - га за - пла - че, бо я і - і сват, а тре -

Став я сво - го не - ня про - сить та бла - гать:
 А дру - га за - пла - че, бо я і - і сват,

не - ню, вво - ли ме - ні во - лю- йди за ме - не слу - жить
- пла - че, бо пла - ка - ти му - сить, бо во - на від ме - не

- ню, вво - ли ме - ні во - лю- йди за ме - не слу - жить
- тя, - бо пла - ка - ти му - сить, бо во - на від ме - не

не - ню, вво - ли ме - ні во - лю- йди за ме - не слу - жить
- тя, - бо пла - ка - ти му - сить, бо во - на від ме - не

Не - ню, вво - ли ме - ні во - лю- йди за ме - не слу - жить
а тре - тя за - пла - че, бо во - на від ме - не

на ту вой - ну. Не - ню, ти мій не - ню, вво - ли
пер - стень но - сить! А тре - тя за - пла - че, бо пла -

на ту вой - ну. Не - ню, ти мій не - ню, вво - ли
пер - стень но - сить! А тре - тя за - пла - че, бо пла -

на ту вой - ну. Не - ню, ти мій не - ню, вво - ли
пер - стень но - сить! А тре - тя за - пла - че, бо пла -

на ту вой - ну. Не - ню, ти мій не - ню, вво - ли
пер - стень но - сить! А тре - тя за - пла - че, бо пла -

ме - ні во - лю- йди за ме - не слу - жить на ту вой - ну.
- ка - ти му - сить, бо во - на від ме - не пер - стень но - сить!"

ме - ні во - лю- йди за ме - не слу - жить на ту вой - ну.
- ка - ти му - сить, бо во - на від ме - не пер - стень но - сить!"

во - лю, йди за ме - не слу - жить на ту вой - ну.
бо во - на від ме - не пер - стень но - сить!"

во - лю, йди за ме - не слу - жить на ту вой - ну.
бо во - на від ме - не пер - стень но - сить!"

ОЙ У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

Moderato

S. *mf* Ой у по - лі дві то - по - лі, на них ві - тер та по - хи -

A. *mf* Ой у по - лі дві то - по - лі, на них ві - тер та по - хи -

T. *mf* Ой ві - тер по - хи -

B.

- ту - е, а в ко - за - ка дві дів - чи - ни, од - на дру - гу

- ту - е, а в ко - за - ка дві дів - чи - ни, од - на дру - гу

- ту - е, а в ко - за - ка дві... од - на дру - гу

а в ко - за - ка ой дві... од - на

пе - ре - пи - ту - є, а в ко - за - ка дві дів - чи - ни,
 пе - ре - пи - ту - є, а в ко - за - ка дві дів - чи - ни,
 пе - ре - пи - ту - є, в ко - за - ка дві дів - чи - ни,
 пе - ре - пи - ту - є, в ко - за - ка дві дів - чи - ни,
 од - на дру - гу пе - ре - пи - ту - є.
 од - на дру - гу пе - ре - пи - ту - є.
 од - на дру - гу, од - на дру - гу пе - ре - пи - ту - є.
 од - на дру - гу пе - ре - пи - ту - є.

Ой у полі дві тополі,
 На них вітер та похитує,
 А в козака дві дівчини, } *Дівчі*
 Одна другу перепитує:

— Товаришко, голубонько!
 Чи була ти на вулиці?
 Чи бачила, чи видала, } *Дівчі*
 З ким мій милий на розмовоньці?

— Я бачила і видала
 І ще трохи з ним постояла,
 Так там питав, тяжко зітхав, } *Дівчі*
 Чого мила не виходила.

— Ой на тобі, товаришко,
 Іще шматок полотенечка,
 Та не ходи, не стій з милим, } *Дівчі*
 Та не в'яли мого серденька.

ОЙ СИВАЯ ТА І ЗОЗУЛЕНЬКА*

Andante

S. A. *p*

1. Ой си - ва - я та і зо - зу - лень - ка. Щед - рий . ве - чір, доб - рий ве - чір,
 2. У - сі са - ди та і об - лі - та - ла. Щед - рий

T. B.

Щед - рий

доб - рим лю - дям на здо - ро - в'я! 3. А в од - но - му та і не бу - ва - ла.
 А в од - но - му

ве - чір!

mf *cresc.*

Щед - рий ве - чір, доб - рий ве - чір, доб - рим лю - дям
 та і не бу - ва - ла. Щед - рий ве - чір,
 А в од - но - му та і не бу - ва - ла. Щед - рий ве - чір,

Щед -

mf *p*

на здо - ро - в'я! 4. А в тім са - ду три те - ре - ми. Щед - рий ве - чір,
 доб - рий ве - чір! Щед - рий

* Починаючи з цієї пісні, всі хори до кінця розділу-колядки і щедрівки.

рий ве чір! *mf* 5. А в пер-шо-му-ро-в'я!

доб-рий ве-чір, доб-рим лю-дям на здо-ро-в'я! на здо-ро-в'я!

ве-чір, доб-рий ве-чір!

non f крас-не сон-це. Щед-рий ве-чір, доб-рий ве-чір, доб-рим лю-дям
Щед-рий ве-чір, доб-рий

на здо-ро-в'я! 6. У дру-го-му-я-сен мі-сяць. А в тре-тьо-му дріб-ні зір-ки.
ве-чір! 7. А в тре-тьо-му я-сен мі-сяць. Щед-рий ве-чір,
Щед-рий

p Щед-рий ве-чір, доб-рий ве-чір!
доб-рий ве-чір, доб-рим лю-дям на здо-ро-в'я!
ве-чір, доб-рий ве-чір! 8. Я-сен мі-сяць-

f Щед-рий ве-чір, доб-рий ве-чір, доб-рим лю-дям
Щед-рий ве-чір, доб-рий ве-чір, доб-рим лю-дям
наш гос-по-дар... Щед-рий ве-чір, доб-рий ве-чір, доб-рим лю-дям

на здо - ро - в'я! Шед - рий ве - чір,

чір! 9. Крас - не сон - це - жо - на йо - го... Шед -

на здо - ро - в'я! Шед - рий ве - чір,

доб - рий ве - чір, доб - рим лю - дям на здо - ро - в'я!

- рий ве чір! 10. Дріб - ні зір - ки -

доб - рий ве - чір, доб - рим лю - дям на здо - ро - в'я!

Шед - рий ве - чір, доб - рий ве - чір, доб - рим лю - дям на здо - ро - в'я!

йо - го діт - ки... Шед рий ве чір!

Варіант для чоловічого хору
Andante

Т. 1. Ой си - ва - я та і зо - зулень - ка, Шед - рий ве - чір, доб - рий ве - чір,

В. *p*

доб - рим лю - дям на здо - ро - в'я! 2. У - сі са - ди та і облі - та - ла.

Щед - рий ве - чір, доб - рий ве - чір, доб - рим лю - дям на здо - ро - в'я!

ЧИ ДОМА, ДОМА БІДНАЯ ВДОВА

Moderato **Meno mosso**

S. A. *f* 1. Чи до - ма, до - ма *p* 2. Не - ма - є до - ма, *mp* 3. Що од - ві - єч - ки бід - на - я вдо - ва? пі - шла та й не - ма. на си - рі - точ - ки? Щед - рий ве - чір!

T. B.

Moderato **rall.**

Щед - рий ве - чір, доб - рим лю - дям на весь ве - чір!

Meno mosso

a tempo e cresc. Зо - ло - то сі - є. звер - ху ков - ба - са. Щед - рий ве - чір!

3. Що во - на ді - є? 5. Чет - ве - рик вів - са,

Moderato *f* *rall.*

доб - рим лю - дям на весь ве - чір!

Щед - рий ве - чір,

rall.

Meno mosso

6. А мі - шок греч - ки на ва - ре - нич - ки. Щед - рий ве - чір!

a tempo

Moderato *f* *Andante* *mf*

доб - рим лю - дям на весь ве - чір!

Щед - рий ве - чір;

Варіант для чоловічого хору

Moderato *f* *Meno mosso* *mf*

Чи до - ма, до - ма бід - на - я вдо - ва? Щед - рий ве - чір!

Т. В.

Moderato *f* *mf* *rall.*

Щед - рий ве - чір, доб - рим лю - дям на весь ве - чір!

mf *rall.*

ЧИ ДОМА, ДОМА ХАЗЯІН ДОМА

Allegro

S. A. *f* По - е - ми! Дай йо - му,

T. B. *mf*

1. Чи до - ма, до - ма ха - зя - їн до - ма?
2. Ой вже він до - ма, нам не ска - за - ли.

бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у йо - го до - ми!

rit.

a tempo *f* 3. Ой що ж він ро - бить? Чер - він - ці лі - чить. По - е - ми! *mf*

f *a tempo* *mf*

Poco meno mosso

Дай йо - му, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у йо - го до -

rit.

a tempo
tr

4. Ой чи не дасть нам хоч по чер- він - цю? По - е - ми!

мі!

Дай їо - му, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у їо - го до -

mf

5. Чи до - ма, до - ма ха - зяй - ка їо - го? По - е - ми!
6. Вже ж во - на до - ма, нам не ска - за - ли.

- мі!

p

Ой дай їй, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у ї - ї до -

p

f

- мі! 7. Що ж во - на ро - бить? По - е - ми!

f

Мед - ви - но мі - рить.

Ой дай їй, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у ї - ї до - мі!

8. Ой чи не дасть нам хоч по ку - боч - ку? По - е - ми!

Ой дай їй, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у ї - ї до - мі!

9. Чи до - ма, до - ма си - но - чок йо - го? По - е - ми!
10. Ой він же до - ма, нам не ска - за - ли.

Дай йо - му, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у йо - го до -

мі! 11. Ой що ж він ро - бить? По - є ми! Ко - ні сід - ла - е.

Дай їо - му, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у їо - го

12. Ой чи не дасть нам хоч по ко - ни - ку? до - мі!

По - є ми! Дай їо - му, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у їо - го

13. Чи до - ма, до - ма до - неч - ка їо - го?
14. Ой во - на до - ма, нам не ска - за - ли. до - мі!

p

По - е - ми! Ой дай їй, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я

у ї - ї до - мі! Хуст - ки го -

15. Що ж во - на ро - бить?

- ту - е. По - е - ми! Ой дай їй, бо - же, ща - стя, здо -

cresc.

- ро - в'я у ї - ї до - мі! 16. Ой чи не дасть нам

cresc.

Maestoso

хоч по хус - точ - ці? По - е - ми! Ой дай їй, бо - же, ща - стя, здо -

ро - в'я у ї - ї до - мі!

Варіант для чоловічого хору

Allegro

1. Чи до - ма, до - ма. ха - зя - їн до - ма? По - е - ми!

Дай їо - му, бо - же, ща - стя, здо - ро - в'я у їо - го до - мі!

З-ПІД ГІР, З-ПІД ДОЛИН

Andante

З-під гір, з-під до - лин ту - ман у - ста - е.

mf Щед - рий ве - чір! Щед - рий ве - чір! *p rit. assai* На доб - рий ве - чір!

Варіант для чоловічого хору
Andante

p З-під гір, з-під до - лин ту - ман у - ста - е.

f Щед - рий ве - чір! Щед - рий ве - чір! *p rit. assai* На доб - рий ве - чір!

З-під гір, з-під долин туман устас.
Щедрий вечір! Щедрий вечір! На добрий вечір!
Ой то ж не туман, — то ж військо йде.
Щедрий вечір...
Молодий (Петро) під зіркою йде.
Щедрий вечір...
Під зіркою йде, коника веде.
Щедрий вечір...
Коника веде, з конем говоре:
Щедрий вечір...
— Ой коню, коню, я тебе продам.
Щедрий вечір...
— Хазяїну мій, не продай мене!
Щедрий вечір...
Не продай мене, спогадай тее:
Щедрий вечір...

Ой як ми були в турецькій землі,
Щедрий вечір...
Як ми з тобою та утікали.
Щедрий вечір...
Турки, татари нас доганяли.
Щедрий вечір...
А за нами кулі, як бджоли, гули,
Щедрий вечір...
А за нами шаблі всю землю спороли.
Щедрий вечір...
Турки, татари нас доганяли.
Щедрий вечір...
Наздогнали нас коло Дунаю.
Щедрий вечір...
Як я ізхотів, да й перелетів.
Щедрий вечір...

ОЙ ЗА ГОРОЮ, ЗА ЗЕЛЕНОЮ

Allegretto

non f

1. Ой за го - ро - ю, за зе - ле - но - ю. Со - ко

2. А за дру - го - ю, за ка - м'я - но - ю.

non f

1. Ой за го - ро -

2. А за дру - го -

f

p

- лю! Со - ко - лю я - сен, па - руб - че кра - сен, І - ван - ко!

p

- ю.

- ю.

Там древо стоїть високе, тонке Соколю!..
 Високе, тонке, листям широке. Соколю!..
 Позаду війська не залишайся! Соколю!..
 Поперед війська не випереджайся! Соколю!..
 Ой дали йому блюдо червінців. Соколю!..

8. Він чер - він - ці

9. Ви - ве - ли ко -

f

ша - поч - ки не зняв. Грай, ко -

ко - ня в на - ря - ді.

8. Він чер - він - ці взяв, ша - поч - ки не зняв.

9. Ви - ве - ли йо - му ко - ня в на - ря - ді.

f

ВЗЯВ.

- НЯ.

p

- ню! Грай, ко - ни - чень - ку, під мо - ло - день - ким і - ван

Meno mosso

p *f*

- ком! 10. Він ко - ни - ка взяв, ша - поч - ки не зняв. Грай,

Allegretto

p

ко - ню! Грай, ко - ни - чень - ку, під мо - ло - день - ким і -

Meno mosso *rall. assai*

11. Ви - ве - ли йо - му

- ван - ком. ца - рів - ну од -

Allegretto

f *p*

- ну. Грай, ко - ню! Грай, ко - ни - чень - ку,

Maestoso
mf

під мо - ло - день - ким І - ван - ком! 12. Він ца - рів - ну

Allegretto

взяв, ша - поч - ку із - няв. Грай, ко ню! Грай,

rit.

ко - ни - чень - ку, під мо - ло - день - ким І - ван - ком!

Варіант для чоловічого хору

Allegretto

nonf

Т. 1. Ой за го - ро - ю, за зе - ле - но - ю. 1-7. Со - ко
nonf 8-12. Грай, ко

лю! Со - ко лю я - сен, па - руб - че кра - сен, І - ван - ко!
ню! Грай, ко - ни - чень - ку, під мо - ло - день - ким І - ван - ком!

ОЙ У ПОЛІ, ПРИ ДОРОЗІ

Allegretto

S. A. *mf* Ой у по - лі, при до - ро - зі - щед-рий ве - чір, доб-рий ве - чір!

T. B. *mf*

Варіант для чоловічого хору

Allegretto

T. *mf* Ой у по - лі, при до - ро - зі - щед-рий ве - чір, доб-рий ве - чір!

B. *mf*

Ой у полі, при дорозі —
Щедрий вечір, добрий вечір!
Там Василько сіно косить.
Щедрий вечір...
Сіно косить, коню носить.
Щедрий вечір...
Ой пий, коню, ой їж, коню!
Щедрий вечір...

Буде тобі три дороги.
Щедрий вечір...
Що першая — до батечка.
Щедрий вечір...
А другая — до матінки.
Щедрий вечір...
А третя — до дівчини.
Щедрий вечір...

До батечка — по шапочку.
Щедрий вечір...
До матінки — по сорочку.
Щедрий вечір...
До дівчини — по хусточку.
Щедрий вечір...

ЩО В НАШОГО ЙВАНА

Tranquillo

1. Що в на - шо - го Йва - на та о - дин

S. A. *mp* 1. Що в на - шо - го Йва - на си - нок

T. *mp* 1. Що у Йва - на си - нок

B. *mp* 1. Що у Йва - на

Sostenuto *poco rall.*

p

е. Щед - рий ве чір!

poco rall.

a tempo

е. Щед - рий ве чір! 2. О - дин си - нок

poco rall.

a tempo

cresc.

е, та й той у вій-сько- йде. Щед - рий

cresc.

у вій-сько- йде. Щед - рий

ве чір! 3. А у ньо-го нень - ка

ве чір! 4. Ви - про-во - джа - е

не ду - же ста - рень - ка.
та й на - у - ча - є.

не ду - же ста - рень - ка.
та й на - у - ча - є.

5. Ой їдь же, мій
6. А по - пе - ред
7. А по - за - ду
8. На - се - ред

у те - є вій - сько.
не ви - хва - чуй - ся.
не о - ста - вай - ся.
ко - ни - ка дер - жи.

син - ку,
вій - ська
вій - ська
вій - ська

у те - є вій - сько.
не ви - хва - чуй - ся.
не о - ста - вай - ся.
ко - ни - ка дер - жи.

Maestoso
9. Ой там царсто - яв,

Щед - рий ве - чір!

9. Ой там царсто - яв,

Щед - рий ве - чір!

9. Ой там сто - яв,

ша - поч - ку зні - мав.

ша.поч.ку зні - мав. Щед - рий ве -

ша.поч.ку зні - мав. Щед - рий ве -

- чір!

10. Ой як - би я знав,
11. Ой я б за ньо - го
12. Ца - рів - ну од - дав,

чий то
ца - рів -
пів - цар -

Andante, maestoso assai

Щед - рий ве - чір!

син спі - вав.
- ну од - дав.
- ства б від - дав.

Щед - рий ве - чір!

чий то син спі - вав?
ца - рів - ну од - дав.
пів - цар - ства б від - дав.

Варіант для чоловічого хору

Т. *tr*

1. Що в на - шо - го
2. О - дин си - нок

В. *tr*

Йва - на
е,

та й о - дин
та і той у

си - нок
вій - сько

е.
йде.

Щед - рий

ве -

чір!

ОЙ УЧОРА ІЗ ВЕЧОРА

Moderato

S.
A.

p

Ой у - чо - ра із ве - чо - ра пас - ла Ме -

T.
B.

p

- лан - ка два ка - чу - ра, пас - ла Ме - лан - ка два ка - чу - ра.

Варіант для чоловічого хору

Т. *p* Ой у - чо - ра із ве - чо - ра пасла Ме - лан - ка два ка - чу - ра. чу - ра.

В.

Ой учора із вечора
Пасла Меланка два качура. (2)

Ой пасла, пасла, — загубила,
А шукаючи, заблудила. (2)

Приблудилася в чисте поле,
Аж там Василько плужком оре. (2)

Ой оре, оре, жито сіє,
За ним те жито зеленіє. (2)

Ой оре, оре, поганяє,
Догори личком спочиває. (2)

Ой оре, оре, сам плуг заносить,
Йому Меланка їсти носить. (2)

Ой ти, черчику, Василечку,
Посію тебе в городчику. (2)

Ой буду ж тебе шанувати, —
По тричі на день поливати. (2)

Щосуботоньки проривати,
За русу косу затикати. (2)

До церквоньки виряджати
Та Василечка величати. (2)

Ой черчику, Василечку!
Не гони курей по хлівчику, (2)

Бо мої кури дорогії:
Аж по чотири золотії. (2)

Ой ти, черчику, Василечку!
Не сідай з краю на припічку. (2)

Або ж мені горох збавиш,
Або ж собі жупан спалиш. (2)

А сядь собі на лавочці
Коло своєї Меланочки. (2)

Наша Меланка в Дністрі була,
Дністрову воду, воду пила. (2)

Ой на камені ноги мила
Та срібний перстень упустила. (2)

Ой срібний перстень досягала
Та тонкий хвартух закаляла. (2)

Ой повій, вітре буйнесенький,
Висуши хвартух тонесенький. (2)

Ой повій, вітре, туди-сюди:
Висуши хвартух межі люди. (2)

Ой повій, вітре, хоч саяк, хоч так!
Висуши хвартух, як мак, як мак! (2)

Ой повій, вітре, зо всіх сторін,
А щоб Меланці не був сором. (2)

Ой щоб матінка не пізнала
Та щоб від хати не прогнала. (2)

Наша Меланка малесенька,
Як конопелька тонесенька. (2)

Наша Меланка неробоча, —
На ній сорочка парубоча. (2)

Наша Меланка не сама ходить, —
Нашу Меланку хлопці водять. (2)

Наша Меланка током, током, —
За нею хлопці скоком, скоком. (2)

Наша Меланка украдена,
В далекі краї завезена, — (2)

Туди ні стежки, ні доріжки...
Ой пішов би я до воріжки, (2)

Нехай воріжка відгадає,
Ой де Меланка пропадає? (2)

А воріжечка захорувала,
Та мені правди не сказала... (2)

Ой господарю, господарочку,
Ой пусти в хату Меланочку. (2)

Ой нехай вона погуляє,
Та як рибонька по Дунаю, (2)

Як шука-риба з окуньцями,
Наша Меланка з молодцями. (2)

ПАВОЧКА ХОДИТЬ

Moderato

С. А. Т. В.

Па-воч-ка хо-дить, пі-р'яч-ко гу-бить. Щед-рий ве-чір доб-рим лю-дям!

Па-воч-ка хо-дить.

Варіант для чоловічого хору

Moderato

Т. В.

Па-воч-ка хо-дить, пі-р'яч-ко гу-бить. Щед-рий ве-чір доб-рим лю-дям!

Па-воч-ка хо-дить.

Павочка ходить,
 Пір'ячко губить. Щедрий вечір добрим людям!
 За нею ходить
 Красна дівонька. Щедрий вечір добрим людям!
 Пір'я збирає,
 В рукав ховає. Щедрий вечір добрим людям!
 З рукава бере,
 На лавку кладе. Щедрий вечір добрим людям!
 З лавоньки бере,
 Віночки плете. Щедрий вечір добрим людям!
 А звивши вінок,
 Понесла в танок. Щедрий вечір добрим людям!

ПО ГОРІ, ГОРІ ПАВИ ХОДИЛИ

Moderato

С. А.

По го-рі, го-рі па-ви хо-ди-ли. Щед-рий ве-чір!

росо rit.

a tempo *f* Па - ви хо - ди - ли, пі - р'я гу - би - ли. Щед - рий ве - чір!

a tempo *f* *rit.*

По горі, горі пави ходили. Щедрий вечір!
 Пави ходили, пір'я губили. Щедрий вечір!
 А за ними йшла гречная панна. Щедрий вечір!
 Пір'я збирала, в рукавець клала. Щедрий вечір!
 З рукавця брала, віночок плела. Щедрий вечір!
 Як сплела вінець, то й пішла в танець. Щедрий вечір!

ОЙ НА ГОРОНЬЦІ, В ЗОЛОТІЙ КОРШОМЦІ

Andante *cresc.* *p* S. 1-15. Ой на го - ронь - ці, в зло - тій кор - шом - ці...

A. T. B.

Там гра - ють, там гра - ють, гра - ють коб - за - рі

mp Там гра - ють, там гра - ють, гра - ють коб -

Più mosso

на зо - ло - ті - ї цим - ба - ли.

16. „Ой час, Ган - ноч - ко,

за - рі на зо - ло - ті - ї цим - ба - ли.

час до - до - моньку.“

Там гра - ють, там гра - ють, гра - ють коб - за - рі

Там гра - ють, там грають,

Там гра - ють, гра - ють, гра - ють коб -

на зо - ло - ті - ї цим - ба - ли.

17. „Як тан - ця ді - йду,

за - рі на зо - ло - ті - ї цим - ба - ли.

до - до - му пі - ду.“

Там гра - ють, там гра - ють,

Там гра - ють, там гра - ють,

Там гра - ють, гра - ють,

f

гра-ють коб-за - рі на зо-ло-ті - ї цим-ба - ли.

гра-ють коб - за - рі на зо - ло - ті - ї цим-ба - ли.

Meno mosso

mf

18. Як тан-ця ді-йшла, до-до-му пі-шла. Там гра-ють, там гра-ють,
19. До-до-му при-йшла, ша-стя із-на-йшла. Там гра-ють, там гра-ють,
mf

до-до-му пі-шла. Там гра-ють, там гра-ють,
ша-стя із-на-йшла.

гра-ють коб-за - рі на зо-ло-ті - ї цим-ба - ли.

гра-ють, гра-ють коб-за-рі

-ють, гра-ють коб-за - рі на зо-ло-ті - ї цим-ба - ли.

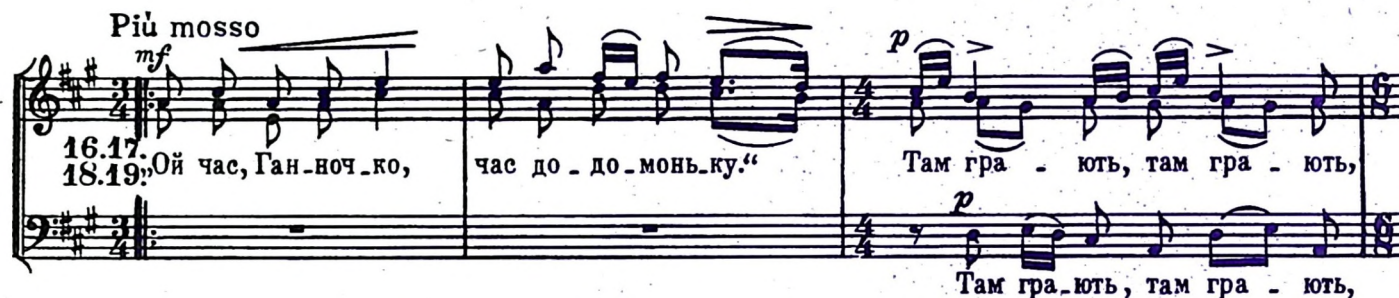
Варіант для чоловічого хору

Andante

p

Т. 1-15. Ой на го-роньці, в злотій кор-шом-ці... Там гра-ють, там гра-ють,

В. Там гра-ють, там гра-ють,

Ой на гороньці, в злотій коршомці...
 Там грають, там грають, грають кобзарі
 На золотії цимбали.
 Там Ганна була, мед-вино пила.
 Там грають...
 Прийшов до неї батенько її.
 Там грають...
 — Іди, Ганнусю, іди додому.
 Там грають...
 — Як танця дійду, додому піду.
 Там грають...
 Танця вже дійшла, додому не йшла.
 Там грають...
 Ой на гороньці, в злотій коршомці...
 Там грають...
 Там Ганна була, мед-вино пила.
 Там грають...
 Прийшла до неї матінка її.
 Там грають...

— Іди, Ганнусю, іди додому.
 Там грають...
 — Як танця дійду, додому піду.
 Там грають...
 Вже й танця дійшла, додому не йшла.
 Там грають...
 Ой на гороньці, в злотій коршомці...
 Там грають...
 Там Ганна була, мед-вино пила.
 Там грають...
 Прийшов до неї Степанко її.
 Там грають...
 — Ой час, Ганночко, час додомоньку.
 Там грають...
 — Як танця дійду, додому піду.
 Там грають...
 Як танця дійшла, додому пішла.
 Там грають...
 Додому прийшла, щастя ізнайшла.
 Там грають.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

Andantino

S. A. *mp* Щед-рий ве - чір, доб-рий ве - чір! *f* Доб-рим лю-дям на весь ве - чір!

T. B. *mp* Щед-рий ве - чір, доб-рий ве - чір! *f* Доб-рим лю-дям на весь ве - чір!

А я зна - ю, що пан до - ма, *f* си-дить со - бі кі-нець сто - ла. *p*

А я зна - ю, що пан до - ма, *f* си-дить со - бі кі-нець сто - ла. *p*

Варіант для чоловічого хору

Andantino

T. *mp* Щед-рий ве - чір, доб-рий ве - чір! *f* Доб-рим лю-дям на весь ве - чір!

B. *mp* Щед-рий ве - чір, доб-рий ве - чір! *f* Доб-рим лю-дям на весь ве - чір!

А я зна - ю, що пан до - ма, *f* си-дить со - бі кі-нець сто - ла. *f*

А я зна - ю, що пан до - ма, *f* си-дить со - бі кі-нець сто - ла. *f*

Щедрий вечір, добрий вечір!
Добрим людям на весь вечір!
А я знаю, що пан дома,
Сидить собі кінець стола.

Сидить собі кінець стола,
А на ньому шуба люба;
А на ньому шуба люба,
А в тій шубі калиточка.

А в тій шубі калиточка,
В тій калитиці сім червінців;
В тій калитиці сім червінців,
Усім дітям по червінцю.

ОЙ ТАМ ЗА ГОРОЮ

Andante
mf

S.
A. Ой там за го - ро - ю, та за ка - м'я - но - ю...

T.
B.

f

Щед - рий ве - чір, гей! На доб - рий ве - чір!

f

На доб - рий ве - чір!

Варіант для чоловічого хору

Andante
mf

T. Ой там за го - ро - ю, та за ка - м'я - но - ю...

B. *mf*

Щед - рий ве - чір, гей! На доб - рий ве - чір!

Щед - рий ве - чір, На доб - рий ве - чір!

Ой там за горою, та за кам'яною...
Щедрий вечір, гей! На добрий вечір!

Ой там виходило та три товариші.
Щедрий вечір...

Що перший товариш — то ясне сонце.
Щедрий вечір...

А другий товариш — то ясен місяць.
Щедрий вечір...

А третій товариш — то дрібен дощик.
Щедрий вечір...

Що сонечко каже: «Як я ізійду, —
Щедрий вечір...

То зрадується старее й малее!»
Щедрий вечір...

А місяць каже: «Як я ізійду, —
Щедрий вечір...

То зрадується весь звір у полі,
Щедрий вечір...

Ой звір у полі, чумак у дорозі,
Щедрий вечір...

Чумак у дорозі, хазяїн у домі!»
Щедрий вечір...

А дощик каже: «Як я ізійду, —
Щедрий вечір...

То зрадується жито й пшениця,
Щедрий вечір...

Жито й пшениця і всяка пашниця».
Щедрий вечір...

ЩО В НАШОГО ЙВАНА СЕРЕД ДВОРУ ДРЕВО

Moderato

S. A. T. B.

Що в на - шо - го йва - на се - ред дво - ру дре - во.

Що в на - шо - го йва - на дре - во.

Щед - рий ве - чір! Щед - рий ве - чір! А під тим же дре - вом

А під тим же

Що в нашого Івана серед двору древо.
Щедрий вечір! Щедрий вечір!

А під тим же древом молодий Іванко
Щедрий вечір...

Коника сідлає, ружжо заряжає,
Щедрий вечір...

Ружжо заряжає і орла стріляє.
Щедрий вечір...

А орел до нього і став промовляти:
Щедрий вечір...

— Не стріляй ти мене, молодий Іванку.
Щедрий вечір...

Як будеш жениться, не будеш журиться,
Щедрий вечір...

Як буде на те три погоньки:
Щедрий вечір...

Перша погонька — сніг-метелиця.
Щедрий вечір...

Я укрию коня вороного, тебе, молодого.
Щедрий вечір...

ШКІЛЬНІ ХОРИ

ТОПОЛЯ

Слова Т. ШЕВЧЕНКА

Moderato

По діб - ро - ві ві - тер ви - є, гу - ля - є по по - лю,

край до - ро - ги гне то - по - лю до са - мо - го до - лу.

По діброві вітер вие,
Гуляє по полю,
Край дороги гне тополю
До самого долу.

Стан високий, лист широкий
Марно зеленіє;
Кругом поле, як те море
Широке, синіє.

Чумак іде, подивиться
Та й голову схилить;
Чабан вранці з сопілкою
Сяде на могилі,

Подивиться — серце ние:
Кругом ні билини!
Одна, одна, як сирота
На чужині, гине!

ВЕСНА

Слова М. КОНОНЕНКА

Allegretto

При - йшла вес - на, шу - мить Дес - на та

хви - лі роз - га - ня - є: „По - ра, по - ра, - вста -

- вай од сна!“ — до ді - да про - мов - ля - є.

Прийшла весна, шумить Десна
 Та хвилі розганяє:
 «Пора, пора, — вставай од сна!» —
 До діда промовляє.
 Прокинувся дід — Дніпро старий,
 Реве, гуде, клекоче;

Десна жартує, гомонить,
 Радіє, та регоче.
 Та міцно горнеться до вуст
 Дідусенька старого,
 Щоб той всі сні їй розгадав,
 Ведуть вони до чого?

ПІСНЯ ПРО ГАРБУЗА

Слова В. АЛЕКСАНДРОВА

Moderato con moto

f

Хо - дить гар - буз по го - ро - ду, пи - та - ю - чи сво - го ро - ду:

f

cresc.

„Ой чи жи - ві, чи здо - ро - ві всі ро - ди - ці гар - бу - зо - ві?”

cresc.

p

О - бі - зва - лась жов - та ди - ня, гар - бу - зо - ва гос - по - ди - ня:

p

„Де ти в бі - са во - ло - чив - ся, од сі - м'ї зов - сім од - бив - ся,

cresc.

cresc.

жи - ти вку - пі не схо - тів, ма - ло вік мій не за - їв?“

Ходить гарбуз по городу,
Питаючи свого роду:
«Ой чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?»
Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня:
«Де ти в біса волочився,
Од сім'ї зовсім одбився,
Жити вкупі не схотів,
Мало вік мій не заїв?»

Одчепися ж, не горнися
Та й на себе подивися:
Бач, он як увесь облувся...
Деся хвороби роздобувся.
Став товстий, мов тая бочка,
Аж порепалась сорочка;
Листя стало аж колюче
І огудиння товстюче.
Де ти в гаспида і ріс,
Відки вп'ять до нас приліз?»

«Годі, мамо, верешати,
Треба правду розказати, —
Обізвались огірочки,
Гарбузові сини й дочки.
— Здрастуй, тату! Відки взявся?
Гей, пізенько ти припхався,
Бо вже стала пані диня
Кавунова господиня.
Сам ти винен, що вона
Покохала кавуна».

«Щур же вам, рідня проклята!
Щоб вам свині й поросята!
Геть піду ж я з огороду
Іншого шукати роду».
З тим гарбуз собі й попхався,
З усіма розродичався
І покинув паню диню,
Кавунову господиню;
Тільки з хмелем побратавсь,
Лазить по тинах прийнявсь.

ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

Moderato mesto

Гор-ре тій

p

Гор-ре ті - їй чай - ці, го-ре тій не - бо - зі,

p

cresc.

cresc.

rit.

що ви - ве - ла ча-є-ня - ток при би-тій до - ро - зі.

cresc.

rit.

Горе тій чайці, горе тій небозі,
Що вивела чаєняток при битій дорозі. (2)

Чумаченьки ішли і чаечку знайшли;
Стару чайку ізогнали, діточок забрали. (2)

Чаечка літає, к сирій землі б'ється,
К сирій землі припадає, — чумаків прохає: (2)

«Ой же ви, чумаки, чумаченьки гожі,
Верніть мої чаєнята, — стану вам в пригоді». (2)

ЧУМАК

Moderato

Над річ - ко - ю бе - реж - ком і - де чу - мак

з ба - тіж - ком, гей, гей! З До - ну до - до - му.

Над річкою бережком
 Іде чума́к з баті́жком,
 Гей, гей! З Дону додому.

За плечима торбина,
 Ще й латана свитина, —
 Гей, гей! Дочумакувавсь!

— Постій, чума́к, постривай,
 Шляху в людей розпитай, —
 Гей, гей! Чи не заблудивсь?

— Мені шляху не пита́ть:
 Прямо степом мандрува́ть, —
 Гей, гей! Долю доганя́ть!

ОЙ ЩО Ж БО ТО ТА І ЗА ВОРОН

Moderato

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line starts with a piano (*p*) dynamic and features a melody with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment also starts with a piano (*p*) dynamic and has a rhythmic pattern of eighth notes. The second system continues the melody and accompaniment, with the vocal line ending on a whole note and the piano accompaniment ending with a final chord. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C).

Ой що ж бо то та і за во - рон, що по мо - рю
кря - ка - є? Ой, що ж бо то та і за бурла - ка, що всіх бурлак збира - є?

Ой що ж бо то та і за ворон, що по морю крикає?
Ой що ж бо то та і за бурлака, що всіх бурлак
збирає? (2)

Ой збирайтеся, козаки-молодці, та все народ
молодий,
Гей, та й поїдем, козаки-молодці, у той лісок
Лебедин. (2)

Ой що ж бо то, козаки-молодці, щось у хмарі гуде,
Ой що ж бо нам, козаки-молодці, за пригодонька
буде? (2)

Рости, рости, а клен-дерево, рости вгору високо,
Поховали славно отамана в сиру землю глибоко. (2)

Рости, рости, а клен-дерево, рости вгору ще вище,
Поховали славно отамана в сиру землю
ще глибше. (2)

ЩУКА-РИБА В МОРІ

Allegretto

mf

Щу-ка-ри-ба в мо-рі гу-ля-є до-

-во-лі, а у-до-вин син хо-

-ро-ший, та не-ма йо-му во-лі. //во-лі.

Щука-риба в морі гуляє доволі,
А удовин син хороший, та нема йому волі. (2)

Тільки ж йому волі, що в чистому полі:
Кінь вороний, сам молодий, — він гуляє доволі. (2)

Вийшла стара мати на рундук гуляти,
Летить орел сизокрилий, — вона стала питати: (2)

— Ой ти, орле сизий, високо літаєш, —
Чи не бачив мого сина, десь у полі гуляє. (2)

— Ой твій син молоденький в полі не гуляє, —
Лежить же він край доріжки, та лежить,
спочиває. (2)

Лежить край доріжки, лежить, спочиває, —
Чорний ворон, найчорніший, у головоньці ськає. (2)

ЖУРАВЕЛЬ

Allegro non troppo

mf

За - на - див - ся жу-ра-вель, жу-ра-вель до ба -

mf

- би - них ко-но-пель, ко-но-пель... Сякий-такий жу-ра-вель,

Ся - кий дов_го_но_сий, та - кий ся - кий

ся_кий-та_кий дов_го_но_сий, ся_кий-та_кий дов_го_но_гий, ся_кий-та_кий

ви_сту_па_е, ко - но - пель - ку все щипа - е.

Занадився журавель, журавель
 До бабиних конопель, конопель...
 Сякий-такий журавель,
 Сякий-такий довгоносий,
 Сякий-такий довгоногий,
 Сякий-такий виступає,
 Конопельку все щипає.

Оце ж тобі, журавель, журавель,
 Не літай до конопель, конопель!
 Сякий-такий...

Щоб ти більше не літав, не літав,
 Конопельки не щипав, не щипав!
 Сякий-такий...

А ЧИ ЦЕ ТОЙ ДВІР

Колядка

Andantino

mf

1. А чи це той двір, що за ліз - ний бір? Ви - но - град!
 2. Зо - ло - ті - ї во - ро - та, му - ро - ва - ні две - рі.
 3. Му - ро - ва - ні две - рі, те - со - ві - ї сто - ли.

mf

Мій крас - ний, зе - ле - ний сад! 4. А чи до - ма, до - ма
 5. Но - го не - ма до - ма,

f

наш (Ми - ко - ла)? Ви - но - град! Мій красний, зе - ле - ний сад!
 десь у Цар - го - ро - ді.

f

ЗАПОВІТ

Слова Т. ШЕВЧЕНКА

Andante moderato

Як ум - ру, то по - хо - вай - те

Як ум - ру, то по - хо - вай - те

ме - не на мо - ги - лі, се - ред сте - пу

ши - ро - ко - го, на Вкра - ї - ні ми - лій.

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого, } Двічі
На Україні милій,

Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути, } Двічі
Як реве ревучий.

Поховайте та вставляйте,
Кайдани порвіть
І вражою злою кров'ю } Двічі
Волю окропите.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути } Двічі
Незлим тихим словом.

ЗАВЗЯЛИСЬ ПАНКИ

Andante

mf

За - взя - лись пан - ки, гей! За - взя - лись пан -

f

- ки, ще й превражі - ї лю - де... Ой у - же ж ме -

f

- ні, ми - ле - е брат - тя, та доб - ра й не бу - де!

r

Завзялись панки, гей! Завзялись панки,
Ще й превражії люде...
Ой уже ж мені, милее браття, } *Дівчі*
Та добра й не буде!

Сідлає коня, гей! Та й їде з двора,
На гриву похилився;
А за ним, за ним ненька старенька: } *Дівчі*
«Не їдь, сину, вернися!»

«Матусе моя, гей! Не вернуся я, —
Поїду на Україну:
І кінь вороний, і сам молодий — } *Двічі*
Я марно не загину!»

НАД МОЄЮ ХАТИНОЮ

Moderato

Над мо-є - ю ха-ти-но - ю чор - на хма-ра ста - ла...

А на ме - не, мо-ло-ду - ю, по - го - вір та сла - ва.

Над моєю хатиною
Чорна хмара стала...
А на мене, молодую,
Поговір та слава. } Двічі

Ой не піде дрібен дощик
Без тучі, без грому...
Ой не вийде дівка заміж
Та й без поговору. } Двічі

Ой я тую чорну хмару
Крилом розмахую...
Перебуду сей поговір,
Перебуду й славу. } Двічі

Настучиться, нагримиться —
Дрібен дощик піде...
Насудяться воріженьки —
Дівка заміж піде. } Двічі

Хоч я сюю перебуду,
Другую набуду,
А таки ж я, молодая,
Без слави не буду. } Двічі

Судіть, судіть, воріженьки,—
Судила б вас трясця!
А моему миленькому
Пошли, боже, щастя... } Двічі

ЯК ЖЕНИВСЯ, ТО ХВАЛИВСЯ

Allegretto

Як же-нив-ся, то хва-лив-ся, що вмі-є ко-си-ти...

Як же - нив - ся, то хва - лив - ся...

p
При-п'яв ко-су до по-ко-су тай став го-ло-си-ти.
p
При-п'яв ко-су

Як женився, то хвалився,
Що вміє косити...
Прип'яв косу до покосу } *Двічі*
Та й став голосити.

Ой вийду я на вулицю
Та й стану, погляну:
Одна несе вареники, } *Двічі*
А друга сметану.

Болять ручки, болять ніжки,
Ще й коса — ледасю!
Випив би я горілочку, } *Двічі*
Та й не маю, за що!

А котора вареники,
То та моя буде;
А котора з сметаною,— } *Двічі*
Пушу межи люди!

ОЙ ТИ, МАТИ МОЯ

Andante
mf
Ой ти, ма-ти мо-я, тай не жа-ліс-ли-ва-я!
mf
Од-да-ла ти ме-не у чу-жу-ю сто-ро-ну.
rit.
Од-да-ла ти ме-не

Ой ти, мати моя, та й не жалісливая!
Оддала ти мене у чужую сторону.

Оддала ти мене у чужую сторону,
У чужую сторону, у великую сім'ю.

А велика сім'я та вечеряти сіда,
А мене, молоду, посилають по воду.

Я по воду ішла — спотикалася,
А з водою ішла — прислухалася.

А свекруха говорить: «Чом горілки не п'єш?
Чом горілки не п'єш, чом ти жінку не б'єш?»

А мій милий говорить: «Нашо буду, мамо, пити?
Нашо буду, мамо, пити? За що буду жінку бити?»

Нашо буду, мамо, пити? За що буду жінку бити?
За що її буду бити, що вона вміє робити?»

Ох, і брали ж її за хазяєчку,
Тепер привели та за наймичку...»

ПОБРАТАВСЯ СОКІЛ

Moderato mesto

По_бра_та_в_ся со_кіл з си_зо_кри_лим ор_лом...

„Ой бра_те мій, бра_те, си_зо_кри_лий ор_ле!“

Побратався сокіл
З сизокрилим орлом...
—Ой брате мій, брате,
Сизокрилий орле!

Оставляю тобі
Всі мої пожитки,
Всі мої розкоші
Й маленькі дітки.

А сам я полину
В чужу сторононьку,
В чужу сторононьку
Шукать таланоцьку.

Ой як добре буде,
То я й забарюся,
А як худо буде,
То й назад вернуся.

Літа сокіл літо,
Літа сокіл друге,
На третє літо
Сокіл прилітає.

Сокіл прилітає
Та й орла питає:
— Ой брате ж мій, брате,
Сизокрилий орле!

А де ж дів ти, брате,
Всі мої пожитки,
Всі мої розкоші
Й маленькі дітки?

— Твої, брате, діти
Полинули в луги,
Полинули в луги
З великої туги.

Сіли вони в лісі
На високім дереві,
На високім дереві —
На колючім терні.

Там їхали пани
З чужої сторони,
Терни порубали —
Соколят забрали.

Терни порубали,
Соколят забрали,
Турецькому царю
В дарунок послали.

ГЕЙ, ГУК, МАТИ, ГУК

Moderato

Гей, гук, ма - ти, гук, де ко - за - ки п'ють,
і ве - се - ла - я та до - рі - жень - ка, ку - ди во - ни йдуть.

Гей, гук, мати, гук, де козаки п'ють,
І веселая та доріженька, куди вони йдуть. (2)

Куди вони йдуть, там бори гудуть,
Поперед себе та вражих панів облавою пруть. (2)

Зібрались вони під рясні дуби,
Та чекаючи та й отамана на раду собі. (2)

Отаман іде, як голуб, гуде,
А під білою та березою головку кладе. (2)

— Отамане наш, не дбаєш за нас, —
Ось і бач наше та товариство, як розгардіяш. (2)

Глянь, отамане, вже світ настає,
Ой уже ж наше та товариство коней сідлає. (2)

— Нехай сідлають, бог помагає,
Та вже щось мою та головоньку хміль розбирає. (2)

Ой помру ж я, помру, не зажив слави,
Бо нема мені та долі бути батьком над вами. (2)

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Marciale

Ой на го - рі та жінці жнуть, ой на го - рі та жінці жнуть,
а полід го - ро - ю, полід за де - но - ю ко - за - ки йдуть, ко - за - ки йдуть.

Ой на горі та женці жнуть, (2)
 А попід горою,
 Попід зеленою
 Козаки йдуть. (2)

Попереду Дорошенко (2)
 Веде своє військо,
 Військо запорізьке
 Хорошенько. (2)

Посередині пан хорунжий, (2)
 Під ним кониченько,
 Під ним вороненький,
 Сильно дужий. (2)

А позаду Сагайдачний, (2)
 Що проміняв жінку
 На тютюн та люльку,
 Необачний. (2)

—Гей, вернися, Сагайдачний, (2)
 Візьми свою жінку,
 Віддай мені люльку,
 Необачний. (2)

—Мені з жінкою не возиться, (2)
 А тютюн та люлька
 Козаку в дорозі
 Знадобиться. (2)

Гей, хто в лісі, озовися, (2)
 Та викрешем вогню,
 Та запалим люльку,
 Не журися! (2)

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Marciale

За-сви-ста-ли ко-за-чень-ки
ко-за-ченьки в по-хід з по-лу-но-чі,
за-пла-ка-ла Ма-ру-сень-ка сво-ї яс-ні о-чі. 1. 2. о-чі.

Засвистали козаченьки
В похід з полуночі,
Заплакала Марусенька } Дівчі
Свої ясні очі.

Стоїть місяць над горою,
А сонця немає, —
Мати сина в доріженьку } Дівчі
Слізно проводить.

Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися
Та за свого миленького } Дівчі
Богу помолися.

«Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки } Дівчі
Додому вертайся».

«Ой не плачте, не журітесь,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь підо мною — } Дівчі
Назад сподівайтесь!»

ГЕЙ, ПОСЛУХАЙТЕ, ГЕЙ, ПОВІДАЙТЕ

Marciale

Гей, по-слу-хай-те, гей, по-ві-дай-те, що на Вкраї-ні по-вста-ло,
що за Да-ше-вим, під Со-ро-ко-ю мно-же-ство ля-хів про-па-ло.

Гей, послухайте, гей, повідайте, що на Україні повстало,
Що за Дашевим, під Сорокою множество ляхів пропало. (2)

Гей, Перебийніс просить немного, сімсот козаків з собою;
Рубає мечем голови з плечей, а решту топить водою. (2)

Ой пийте, ляхи, води-калюжі, води болотянїї,
А що пивали на тій Україні вина та меди ситнії. (2)

Дивують панки, вражїї синки, а що козаки вживають,
Вживають вони шуку-рибаху, ще й саламаху з водою. (2)

Ой чи бач, ляше, що наш Хмельницький на жовтім піску підбився?
Од нас, козаки, од нас, юнаки, ні один ляшок не вкрився. (2)

Ой чи бач, ляше, як козак пляше на сивім коні горою?
З мушкетом стане, аж серце в'яне, а лях од жаху вмирає. (2)

Ой чи бач, ляше, що по Случ — наше, по Костяную могилу —
Як не схотіли, забунтували та й утерляли Вкраїну. (2)

Ой та зависли ляшки, зависли, як чорна хмара на Віслі,
Не попустимо ляхви із Польщі, поки нашої живности. (2)

Гей, ну, козаки, гей, та й у скоки та заберемося в боки:
Загнали ляшків геть аж за Віслу, не вернуться і в три роки! (2)

ПРО НЕЧАЯ

Andante

Ой із-за го-ри, та й із-за ли-ма-
- ну, із-за зе-ле-но-го га-ю,
ой крик-ну-ли сла-ві ко-за-чень-
- ки: „У-ті-кай-мо, Не-ча-ю!“

Ой із-за гори, та й із-за лиману,
Із-за зеленого гаю,
Ой крикнули славні козаченьки: } *Двічі*
«Утікаймо, Нечаю!»

Ох, і козак Нечай, козак молоденький
Та й на це не вповає,
З кумасею, ой та й Хмельницькою } *Двічі*
Мед-горілочку кружляє.

— Ох, і порадь мене, кумасю Хмельницька,
А як рідна мати:
А чи мені коня засідлати, } *Двічі*
Чи в наряді держати?

—Ох, і я ж тебе, козаче Нечаю,
 Та й не обезпечаю,
 Держи коня при усім наряді } *Двічі*
 Для усякого случаю.

Ох, і бережися, козаче Нечаю,
 Од калинового мосту,
 Бо йде панів-ляхів сорок тисяч } *Двічі*
 Невеликого зросту.

Ой одсунув козак, та й козак Нечай,
 А в віконці кватирку.
 Скачуть панки, а превражі сини, } *Двічі*
 А як шашки по ринку.

Ой як крикнув козак, та й козак Нечай
 Та на джуру малого:
 «Сідлай, хлопче, та сідлай, малий, } *Двічі*
 Та коня вороного!»

Не успів же козак, та й козак Нечай
 Та на сідельце впасти,
 Почав панків, та вражих синів } *Двічі*
 Та як снопики класти.

Ой як кине козак, та й козак Нечай
 Та на правее плече —
 Позад його коня вороного } *Двічі*
 Кривавая річка тече.

Ой як кине козак, та й козак Нечай
 Та на лівую руку —
 Та вискочив його кінь вороний } *Двічі*
 Та й із панського трупу.

Ох, і за час, за час, та й за малий час,
 Та й за малу хвилину
 Піймав його таки пан Потоцький } *Двічі*
 Та й з коня за чуприну.

ОЙ НАВАРИЛИ А ПАНКИ ПИВА

Moderato

Ой на - ва - ри - ли а пан - ки пи - ва, та ні - ко - му
пи - ти: взя - ли со - бі У - кра - ї - ну, та й ні - де про - жи - ти.

Ой наварили а панки пива, та нікому пити:
Взяли собі Україну, та й ніде прожити. (2)

Ой наварили а панки пива, та й не шумували:
Взяли собі Україну, та й не панували. (2)

Ой ви, панки, та недовірки, годі ж панувати:
Недалеко іде Гонта, дасться він вам знати. (2)

ОЙ ЛЯШЕ, ЛЯШЕ

Allegretto

1. Ой ля - ше, ля - ше, сла - в - ний ко - за - че, сла - в - ним ко - за - ком
2. Вже тво - ю сла - ву топ - чуть під ла - ву, а ти та - ки не
зо - веш - ся. 3. За - гна - ли ляш - ків у Кал - ни - бо -
ка - їш - ся. 4. Ой знай - те, ля - хи, де ко - заць - кі
ро - со - rit.
- ло - та, та на - бра - ли ми в їх і сріб - ла і зло - та.
шля - хи, та не за - бу - вай - тесь, та вп'ять спо - ді - вай - тесь.

ОЙ МІЖ ВАШОЮ ТА ГРОМАДОЮ

Lento

Ой між ва - шо - ю, між ва-шо-ю та гро-ма-до-ю
та зо-вуть ме - не бур - ла - ко - ю.

Ой між вашою, між вашою та громадою
Та зовуть мене бурлакою.
Та зовуть мене, зовуть мене та бурлакою,
А товариша — гайдамакою.
А товариша, товариша — гайдамакою,
А коня мого — приبلудою.
А коня мого, коня мого — та приبلудою,
Я й сам молод добре знаю.
Та й четверо, та й четверо коней маю,
На п'ятому сам поїжджаю.
На п'ятому, на п'ятому, вороному —
У жупані голубому.
На конику, на конику поїжджаю,
Усі річки осматрюю.
Ой ви, річки, ой ви, річки, лиманочки, —
Усі річки у Дніпро упадають.
Усі річки, усі річки у Дніпро упадали,
А Дніпрові правди не сказали.

ПРО КАРМЕЛЮКА

Moderato

За Си-бі - ром сон-це схо - дить, хлоп-ці, не зі - вай-те,

За Сибіром сонце сходить, хлопці, не зівайте,
Ви на мене, Кармелюка, всю надію майте.

Повернувся я з Сибіру, та не маю долі,
Хоч здається не в кайданах, а все ж не на волі.

Маю жінку, маю діти, та я їх не бачу,
Як згадаю про їх долю — сам гірко заплачу.

Зібрав собі славних хлопців, що ж кому до того?
Засідаєм при дорозі ждять подорожнього.

Чи хто іде, чи хто їде, так час нудно ждати,
Що не маю пристанища, ані своєї хати.

Асесори, ісправники за мною ганяють,
Більше ж вони людей вбили, як я гріхів маю.

Зовуть мене розбійником, кажуть, розбиваю,
Ще ж нікого я не убив, бо сам душу маю.

З багатого хоч я візьму, убогому даю,
А так гроші розділивши, гріха я не маю.

НА ГОРОДІ ВСЕ БІЛІІ МАКИ

Moderato mosso

На городі все білії маки,
Плачуть в війську молоді козаки.

Не так козаки, як ті новобранці,
Що забрали в неділеньку вранці.

Не так рано, як до схода сонця,
Сидить мати, плаче край віконця.

Сидить мати, плаче край віконця,
Виглядає сина новобранця.

—Вернись, сину, з війська додомоньку,
Змию тобі слізьми головоньку.

— Помий, мамо, та й найменшій сестрі,
Змиють мені та буйненькі дощі.

А пригладить їх густа ліщина,
А пригорне молода дівчина.

НАБИРАЛИ ТА НЕКРУТИКІВ

Marciale

На - би - ра - ли та не - кру - ти - ків в не - ді - лень - ку вран - ці,

гей, гей, гей, гей! В не - ді - лень - ку вран - ці.

Набирали та некрутиків в неділеньку вранці,
Гей, гей, гей, гей! В неділеньку вранці. (2)

Поливайте доріженьку, щоб не курилася,
Гей, гей... (2)

Записали в солдати вдовиного сина,
Гей, гей, гей, гей! Вдовиного сина. (2)

Розважайте та дівчиноньку, щоб не журилася,
Гей, гей... (2)

За ним іде дівчинонька, дрібними ридас,
Гей, гей... (2)

Поливали доріженьку, та й куриться курно,
Гей, гей... (2)

Розважали дівчиноньку, та й журиться журно,
Гей, гей... (2)

ПОЖУРИЛИСЯ МОЛОДІ ХЛОПЦІ

Moderato

По - жу - ри - ли - ся мо - ло - ді хлопці, що в не - во - лю за - бра - ли.

Не жу - рі - мо - ся, ми - ле - е брат - тя, бо ще ми не про - па - ли.

Пожурилися молоді хлопці, що в неволю забрали.
Не журімося, милее браття, бо ще ми не пропали. (2)

Як сів на коня, то воля моя, на гривоньку похилиюся,
Гей, кінь вороний і сам молодий, гей, з неволі урвуся. (2)

А за ним його, а за ним ненька, за ним ненька старенька:
«Ой не їдь, сину, не їдь, вертайся!» — «Прощай, нене, залишайся!» (2)

Не вернуся я, моя ненечко, поїду на Україну,
Ой кінь вороний, і сам молодий, гей, здається, не загину. (2)

Ой кінь вороний, і сам молодий, та й ще при всьому наряді,
Біла грива перса вкрила, час вже нам рушати». (2)

Ой став же козак, ой став же молод коня свого попасати,
А за ним панки, вражі діти, козака полоняти. (2)

Гей, беріть, панки, гей, беріть, ляшки, а коня вороного,
Гей, та не беріть у невольню козака молодого. (2)

ОЙ НАСТУПАЄ ТА ЧОРНА ХМАРА

Moderato

Ой на-сту-па-є та чор-на хма-ра, став дощ на-кра-
-пять; ой там зби-ра-лась бід-на го-ло-та до корч-ми гу-лять.

Ой наступає та чорна хмара, став дощ накрапав;
Ой там збиралась бідна голога до корчми гулять. (2)

Прийшов же наш отаман, стало йому жаль, —
Над своєю головою жупан свій розп'яв. (2)

Ой темна хмара наступила, став дощик іти;
Благослови, отамане, намет нап'ясти. (2)

Іде багач, іде дукач, п'ян валяється, —
Із нашої голотоньки насміхається. (2)

Ой нап'яли козаченьки червоний намет,
Та й п'ють вони горілочку, ще й солодкий мед. (2)

Ой як крикне пан отаман на свою силу:
«Візьміть, візьміть превража дуку, вибийте в шию!» (2)

Усі пани, усі дуки у наметі сіли,
А наше браття, сіромашня, та й не посміли. (2)

Один бере за чуприну, другий дула б'є:
Не йди, не йди, превражий дуко, де голога п'є! (2)

Наше браття, сіромашня, та й не посміли,
Взяли квартиру горілки з жарту та й на дощі сіли. (2)

Пішов багач, пішов дукач, та й не оглядався,
Десятому заказував, щоб не насміхавсь. (2)

ОЙ ХОДИВ ЧУМАК СІМ РІК ПО ДОНУ

Moderato

Ой хо-див чу-мак сім рік по До-ну,
та не бу-ло при-го-донь-ки ні-ко-ли йо-му. //му.

Ой ходив чумак
Сім рік по Дону,
Та не було пригодоньки } *Двічі*
Ніколи йому.

Ой пішов чумак
У Крим на базар, —
Воли його похворіли, } *Двічі*
Й сам чумак заслаб.

Ой заслаб чумак,
Заслаб та й лежить,
Та ніхто його не питає: } *Двічі*
Що в його болить?

Ой болить в його
Живіт, голова...
Бідна ж моя голівонька, — } *Двічі*
Чужа сторона!..

Ой прийшов к йому
Отаман його,
Бере його за рученьку } *Двічі*
Та й зводить його.

«Ой отамане,
Рідний батьку мій!
Бери воли, бери й вози, — } *Двічі*
Поховай мене!..»

Ой скинув чумак
Свиту і кожух, —
К сирій землі припадає, } *Двічі*
Ледве зводить дух.

Ой скинув чумак
Свиту, ще й жупан...
Воли ж мої половії! } *Двічі*
Хто ж вам буде пан?

Ой ударили
У великий дзвін
Та по тому чумакові, } *Двічі*
Що ходив на Дін...

Ой ревуть воли
У новім ярмі...
Поховали чумаченька } *Двічі*
В чужій стороні!..

НАЛЕТІЛИ СІРІ ГУСИ

Andantino non troppo

Налетіли сірі гуси на став жирувати,
Наїхали чумаченьки в село зимувати. (2)

Жирували сірі гуси, — знялись, полетіли,
Зимували чумаченьки, — знялись, поїхали. (2)

— Чом ти мене, моя мамо, рано не збудила,
Ой, як тії чумаченьки з села виїздили? (2)

— Тим я тебе, моя доню, рано не збудила,
Що твій чумак вперед пішов, щоб ти не тужила. (2)

— Ти думаєш, моя мати, що я не журюся, —
Ой, як вийду за ворота — од вітру валюся. (2)

Ти думаєш, моя мати, що я та й не плачу, —
За дрібними слізеньками світу я не бачу. (2)

Купи мені, моя мати, за три копії голку,
За чотири золотії червоного шовку. (2)

За п'ятого золотого мальовані пальця,
Та вишию, вимережу милому рукавця. (2)

Шовком шила, шовком шила, золотом рубила,
Все для того чумаченька, що вірно любила. (2)

ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

Moderato mesto

Го - ре ті - їй

Го - ре ті - їй чай - ці,

го - ре тій

го - ре тій не - бо - зі, що ви - ве - ла

ча - є - ня - ток при би - тій до - ро - зі.

Горе тій чайці,
Горе тій небозі,
Що вивела чаєняток } *Дівці*
При битій дорозі.

Ішли чумаченьки,
Воли попасали
І чаєчку зігнали, — } *Дівці*
Чаєнят забрали.

А чаєчка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає, } *Дівці*
Чумака благає:

— Ой ти, чумаченьку!
Ти ще молоденький!
Верни мої чаєнята, } *Дівці*
Діточки маленькі!

— Ой не верну, чайко,
Не верну, небого,
Бо забереш чаєняток, } *Дівці*
Полетиш у поле.

— Не буду летіти,
Тут буду сидіти,
Буду воли завертати } *Дівці*
Й діток доглядати!

— Ой полети, чайко,
На зелену пашу,
Бо вже твої чаєнята } *Дівці*
Покидали в кашу.

— Бодай ви, чумаки,
У Крим не сходили,
Як ви мої чаєнята } *Дівці*
У каші зварили.

Бодай вам, чумаки,
Воли похворіли,
Як ви мої чаєнята } *Дівці*
З кашею поїли.

Бодай вам, чумаки,
Воли поздихали,
Що через вас чаєнята } *Дівці*
Навіки пропали.

ОЙ ЧУМАЧЕ, ЧУМАЧЕ

Lento
mf

„Ой чу - ма - че, чу - ма - че,
ой чу-ма - че, чу-ма-че! Ой в те-бе лич - ко ко-за-че...”

— Ой чумаче, чумаче! (2)
Ой в тебе личко козаче.

Чом не сієш, не орєш, (2)
Гей, чом не рано з Криму їдєш?

Чом не рано з Криму їдєш, (2)
Гей, не всїх чумаків ведєш?

— І ранєнько з Криму їду, (2)
Гей, і всїх чумаків веду.

Тїльки нема одного, (2)
Гей, брата рїдного мого.

Дєсь зостався у Криму, (2)
Гей, продавать сїль на вагу.

Там мїж трьома шляхами, (2)
Гей, яму їому копали.

Ой там яму копали, — (2)
Гей, там чумака сховали.

КОМУ ВОЛЯ, А КОМУ НЕВОЛЯ

Moderato
f

Ко - му во - ля, а ко - му не - во - ля,
гей, ні - хто не зна - є мо - го го - ря.

Кому воля, а кому неволя,
Гей, ніхто не знає мого горя.

Мое горе, горе не якєє,
Гей, мое горе великєє.

Бїлі ручки нічого не роблять,
А бїлі нїжки далеко не ходять.

Тїльки ходять у сад, у садочок,
Гей, щипать ягїд-ягїдочок.

Вони ягїд, ягїд не нарвали,
Тїльки соловейка розпитали.

— Соловейку, ой ти, малєсєнький,
Гей, скажи правду, де мїй милєсєнький?

— Ой твїй милий у дальних сторонах,
Ходить, заробляє, усе по заводах.

Ой твїй милий не буде до хати,
Бо його погнали уже у солдати.

ПРИЇХАЛИ ТРИ КОЗАКИ

Marciale

При - ї - ха - ли три ко - за - ки, та всі три од - на - кі,
пи - та - ють - ся: „Ма - ру - сень - ка у ко - то - рій ха - ті?“

Приїхали три козаки, та всі три однакі,
Питаються: «Марусенька у котрій хаті?»

— Стоїть вода у ставочку, коли хоч — напийся...
Сидить дочка край віконця, коли хоч — дивися!

Один стоїть край віконця, другий коня в'яже,
Третій стоїть під дверима: — Добрий вечір, — каже.

— Не погожа в ставу вода, піду до криниці...
Не звичайна дочка твоя, піду до вдовиці.

— Добрий вечір, стара мати! Дай води напиться, —
Пусти дочку на вулицю, ой, хоч подивиться!

У вдовиці дві світлиці, ще й третя кімната,
А в дівчини одна хата, та й та неприбрата.

У вдовиці дві світлиці, гарні вечорниці:
Стоять чари заправлені в горшку на полиці!

ТА НЕМА ГІРШ НІКОМУ

Moderato

Та не ма гірш ні - ко - му, як тій си - ро - ти - ні,
ні - хто не при - гор - не при ли - хій го - ди - ні.

Та нема гірш нікому, як тій сиротині,
Ніхто не пригорне при лихій годині. (2)

Та бодай сірі гуси з пір'ячком пропали,
Що нас розлучили, як голубів пару. (2)

Та не пригорне батько, не пригорне мати,
Тільки той пригорне, що думає взяти. (2)

Як ми кохалися, як зерно в горісі,
Тепер розійшлися, як туман у лісі. (2)

Та налетіли гуси з далекого краю,
Скаламутили воду в тихому Дунаю. (2)

Ой у полі криниця, там вода лисниться,
А люди говорять, що я ледащиця. (2)

Що я ледащиця, не хочу робити
Та іду в коршомку мед-горілку пити. (2)

ОЙ НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ

Moderato sostenuto

Ой на го - ру ко - зак во - ду но - сить,
 дів - чи - нонь - ка ко - за - чень - ка про - сить: „Ко - за - чень - ку,
 мій со - ко - лю, візь - ми ме - не із со - бо - ю, по - ман - дру - ю
 я з то - бо - ю, по - ман - дру - ю я з то - бо - ю:“

Ой на гору козак воду носить,
 Дівчинонька козаченька просить:
 «Козаченьку, мій соколю,
 Візьми мене із собою,
 Помандрую я з тобою. (2)

Не сама ж я по садочку ходила,
 Козаченька за рученьку водила,
 Цілувала, милувала,
 До серденька пригортала, —
 Я ж думала, що він буде мій. (2)

Козаченьку, сухотонько ти моя!
 Кажуть люде, що не буду я твоя...
 Кажуть люде, й сама бачу, —
 Не раз, не два на день плачу:
 Я ж думала, що ти будеш мій!» (2)

ОЙ У ПОЛІ ОЗЕРЦЕ

Moderato

Solo *Tutti*

Ой у по - лі о - зер - це, там пла - ва - ло ві - дер - це,
 сос - но - ві - кле - п - ки, а ду - бо - ве ден - це, — не цу - рай - мо - ся, сер - це.

Ой у полі озерце,
 Там плавало відерце,
 Соснові клепки, а дубове денце, — } *Двічі*
 Не цураймося, серце.

— Ой рада б я виходити,
 Із тобою говорити,
 Так лежить нелюб на правій ручці, } *Двічі*
 Так боюся розбудити.

Ой не раз і не два
 Стояв під коморою...
 — Вийди, дівчино, вийди, рибчино, } *Двічі*
 Поговоримо з тобою!

Ти, козаче молоденький,
 В тебе коник вороненький.
 Сідлай коня та їдь із двора, } *Двічі*
 Бо ти не мій, я — не твоя!

Козак коника сідлає,
 З кониченьком розмовляє:
 «Біжи, коню, біжи, вороненький, } *Двічі*
 Аж до тихого Дунаю».

НАЛЕТІЛИ ЖУРАВЛІ

Allegretto non troppo

На - ле - ті - ли жу - рав - лі, на - ле - ті - ли жу - рав -

На - ле - ті - ли жу - рав - лі, на - ле - ті - ли

Rit. mosso

жу - рав - лі, сі - ли, впа - ли на ріл - лі, сі - ли, впа - ли на ріл - лі.

Налетіли журавлі, (2)
 Сіли, впади на ріллі. (2)

Де журавка ходила, (2)
 Там пшениця вродила, (2)

Де журавель походив, (2)
 То там кукіль уродив. (2)

Краще жінка перва, (2)
 Аніж тая друга: (2)

Що з первою дітей мав, (2)
А з другою розігнав. (2)

Ходить батько по лану, (2)
Кличе дітей додому: (2)

— Ідіть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону! (2)

— Живи, тату, тепер сам, (2)
Як молоду жінку взяв, (2)

А ми будем служити, (2)
Чужим батькам годити. (2)

А ми будем зароблять (2)
Та матінку поминать. (2)

ОЙ НА ГОРІ ВАСИЛЕЧКИ СХОДЯТЬ

Andantino

Moderato

Ой на горі василечки сходять,
Під горою барвінок послався. (2)

Під горою барвінок послався, —
Молод козак розпивсь, розгулявся. (2)

Молод козак розпивсь, розгулявся,
А його кінь стоїть, застоявся. (2)

Мати сина на глум оженила,
Невісточку та і не злюбила. (2)

— Купи, сину, нагайку дротяну
Та бий жінку з вечора до рану. (2)

Пішов милий під нову хату,
Чи єсть мати-порадниця в хаті. (2)

— Порадила, чим жінку скарати,
Порадь, мати, де жінку сховати. (2)

— Бери, сину, вороного коня,
Вези жінку до синього моря. (2)

— Не так, мати, як жінку ховати,
Треба, мати, громаду збирати. (2)

ОЙ ГАЮ МІЙ, ГАЮ

Andantino

Ой гаю мій, гаю,
Та густий, не прогляну. (3)

Що по тобі, гаю,
Та і вітер не віє. (3)

І вітер не віє,
І гілля не колише. (3)

Тільки брат до сестри
Та часті листи пише. (3)

— Сестро моя, сестро,
Та сестро Україно. (3)

Чи привикла, сестро,
Ти на чужині жити? (3)

— Ой, хоч не привикла,
Та треба привикати. (3)

Коли породила
Та нещасною мати. (3)

Мати наша, мати,
Та де нам тебе взяти? (3)

Малярів наняти
Та матір змалювати. (3)

Поставити матір
Та на божничок в хаті. (3)

На божничок гляну
Та матір спом'яну. (3)

Назад обернуся
Та сльозами заллюся. (3)

На бік оглянуся,
Рукавом утрюся. (3)

Вийду за ворота,
Стану, як сирота. (3)

Ніхто не займає,
Бо долі немає. (3)

ОЙ ІЗ-ЗА ГОРИ ТА БУЙНИЙ ВІТЕР ВІЄ

Tranquillo

ой там у - ді - вонь - ка та пше - ни - чень - ку сі - є.

Ой із-за гори та буйний вітер віє,
Ой там удівонька та пшениченьку сіє. (2)

А посіявши, стала вона волочити,
А заволочивши, стала в бога просити: (2)

— Ой уроди, боже, та пшениченьку яру,
На вдовиних діток та на вдовину славу. (2)

Ой ще ж удівонька та до дому не дійшла,
А вже кажуть люди, що пшениченька зійшла. (2)

Ой ще ж удівонька та на лавці не сіла,
А вже кажуть люди, що пшениця поспіла. (2)

— Діти ж мої, діти, та горе ж мені з вами,
Ой що немає та старшого над вами. (2)

— Мати ж наша, мати, та не журися нами,
Ми повиростаєм та й розійдемося самі. (2)

Ой буде нас, мати, по горах, по долинах,
Ой буде нас, рідна, по чужих країнах. (2)

Будеш же ти, мати, як зозуля, кувати,
А нікому буде тобі пити подати. (2)

ОЙ ТАМ ЗА ДУНАЄМ

Moderato

Ой там за Ду - на - ем,

Ой там за Ду - на - ем, та за ти - хим Ду - на - ем.

мо - ло - дець гу - ля - є, мо - ло - дець гу - ля - є.

Ой там за Дунаєм,
Та за тихим Дунаєм
Молодець гуляє. (2)

Молодець гуляє, (2)
На цей бік гукає: (2)

«Подай перевозу, (2)
Та й перевезу. (2)

На свою Україну (2)
Ще раз подивлюся. (2)

Не так на Україну, (2)
Як на тую дівчину. (2)

По світлоньці ходжу, (2)
Та й не находитися. (2)

Кого вірно люблю, (2)
Та й не надивлюся. (2)

Кого ж ненавиджу, (2)
З тим не розминуся». (2)

КОЛО МЛИНА, КОЛО БРОДУ

Moderato

Ко - ло мли - на, ко - ло бро - ду, ко - ло мли - на,
ко - ло бро - ду два го - лу - би пи - ли во - ду.

Коло млина, коло броду (2)
Два голуби пили воду.

Вони пили, вуркотіли, (2)
Ізнялися, полетіли.

Ізнялися, полинули, (2)
Крилочками стрепенули.

Крилочками стрепенули, (2)
Про кохання спом'янули.

Тому горе, що кохання (2)
З стрепен ніжок не виймає.

ПО ТОЙ БІК ГОРА

Andantino Гей,

По той бік го-ра, по сей бік го-ра, по-між ти - ми крутими го-ра-ми
схо-ди-ла зо-ря. По-між ти - ми крутими го-ра-ми схо-ди-ла зо-ря.

По той бік гора, по сей бік гора,
Поміж тими крутими горами сходила зоря. (2)

Ой то ж не зоря, — дівчина моя
З новенькими та відерцями по водицю йшла. (2)

— Дівчино моя, напій же коня
З рубленої нової криниці, з нового відра. (2)

— Козаченьку мій, коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід та й напоїла. (2)

— Дівчино моя, сідай на коня,
Та й поїдем у чисте поле, до мого двора. (2)

АЩЕ СОНЦЕ НЕ ЗАХОДИЛО

Lento

mf

1. А ще сон - це не за - хо - ди - ло,
а зро - би - лась тем - но - та.
2. А зро - би - лась тем - но - та...
3. Кот - ра лю - бить ко - за - ка...
А не - щас - ли - ва та дів - чи на, кот - ра лю - бить ко - за - ка.
А ко - зак ї - дев - чи - сте по - ле, зо - ста - ю - ся я са - ма.

ЧИ Я В ЛУЗІ НЕ КАЛИНА БУЛА

Moderato

mf

Чи я в лу - зі не ка - ли - на бу - ла? Чи я в тем - нім
не чер - во - на бу - ла? Взя - ли ме - не, по - ла - ма - ли
І в пу - чеч - ки по - вя - за - ли... Та - ка до - ля мо - я!

Чи я в лузі не калина була?
Чи я в темнім не червона була?
Взяли мене, поламали
І в пучечки пов'язали...
Така доля моя!

Чи я в полі не травиця була?
Чи я в полі не зелена росла?
Взяли мене, покосили
І в копиці положили...
Така доля моя!

Чи я в батька не дитина була?
 Чи я в неньки не кохана була?
 Взяли мене, заміж дали
 І світ мені зав'язали...
 Така доля моя!

Чи не було річеньки утопиться?
 Чи не було кращого полюбитися?
 Були річки — повсихали,
 Були краші — поздохали...
 Така доля моя!

ОЙ І ЗІЙДУ Я НА МОГИЛУ

Moderato

Ой і зі - йду я на мо - ги - лу та ста - ну, гля - ну
 на до - ли - ну: до - ли - на гли - бо - ка,
 ка - ли - на ви - со - ка, аж до - до - лу гіл - ля гне - ться.

Ой і зійду я на могилу
 Та стану, гляну на долину:
 Долина глибока, калина висока, } Дівці
 Аж додолу гілля гнеться.

А під тією калиною
 Та стояв козак з дівчиною:
 Дівчинонька плаче, дрібними ридає, } Дівці
 Свою долю проклинає.

Ой коли б же я була знала,
 Та не йшла заміж, та гуляла;
 Гуляла б я в батька, в своєї матусі } Дівці
 Дівчиною молодою.

Ой як піду я у садочок
 Та зірву із рожі цвіточок:
 Ой цвіте мій ясний, мій цвіте прекрасний, — } Дівці
 Який мій талан безщасний!

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

Sostenuto
p

Ти - хо, ти - хо Ду - най во - ду не - се,
а ще тих - ше дів - ка ко - су че - ше.

Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше. (2)

Вона чеше та на Дунай несе:
«Пливи, косо, попід берегами! (2)

Пливи, косо, попід берегами,—
А я піду темними лугами. (2)

Пливи, косо, тихо за водою,
А я піду услід за тобою». (2)

Нема краю тихому Дунаю,—
Нема впину вдовиному сину. (2)

Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума дівку-сиротину. (2)

ЧЕРЕЗ БАЛКУ ЛЕТИТЬ ГАЛКА

Moderato
p

Че - рез бал - ку ле - тить гал - ка, лі - та - ю - чи кря - че;
мо - ло - да - я дів - чи - нонь - ка хо - дить га - ем, пла - че.

Через балку летить галка, літаючи кряче;
Молодая дівчинонька ходить гаєм, плаче. (2)

Не пускає мене мати рано до криниці,
Ні у поле жито жати, ні на вечорниці. (2)

Ой учора та із вечора, як мати заснула,
Пішла дочка в сад гуляти — мов'зроду не була. (2)

Слухаючи соловейка, задивилась в воду,
Яку мати красу дала та пишную вроду! (2)

Було тобі, моя мати, цих брів не давати, —
Було тобі, моя мати, щастя-долю дати. (2)

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Andantino non troppo

Vivace

бо - ро - ни - ти, час до-до-му, час, час, час, час, час до-до-му, час!

Час додому, час,
Час і пора, час і пора!
Будуть мене мати бити,
Та нікому боронити,
Час додому, час, час, час, час,
Час додому, час!

Додому іду,
Як риба, пливу, як риба, пливу,
А за мною, молодію,—
Сім кіп хлопців чередою,
В цимбалоньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
В цимбалоньки тнуть.

Комарі гудуть —
Спати не дають, спати не дають,
Ой уткну я головоньку
У ячмінну соломоньку.—
Нехай ніжки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть.

КОТИЛАСЯ ТА ЗОРЯ З НЕБА

Lento

Ко-ти-ла-ся та зо-ря з не - ба тай у - па - ла до -

- до - лу, тай у - па - ла до - до - лу.

Котилася та зоря з неба
Та й упала додолу. (2)

Ой хто мене, та молодую,
Та одведе додому. (2)

Обізвався та молод козак
Та на воронім коні. (2)

— Гуляй, гуляй, та дівчинонько,
Я одведу додому. (2)

— Веди, веди, та козаченьку,
Та веди, не барися, (2)

Бо за мною, молодую,
Увесь рід зажурився. (2)

Не так рід увесь, та не так рід увесь,
А як батько та мати. (2)

Хочуть мене, та молодую,
Та за другого 'ддати. (2)

КОЛИ Б МЕНІ, ГОСПОДИ

Allegretto

Solo

Ко - ли б ме - ні, гос - по - ди, не - ді - лі ді - жда - ти,

ко - ли б ме - ні, гос - по - ди, не - ді - лі ді - жда - ти, сю - ди, ту - ди,

1. он ку - ди, не - ді - лі ді - жда - ти. 2. - жда - ти.

Коли б мені, господи, неділі діждати, (2)

Сюди, туди, он куди, } *Двічі*
 Неділі діждати.

То пішла б я, то пішла б я до роду гуляти, (2)

Сюди, туди, он куди, } *Двічі*
 До роду гуляти.

А у мене увесь рід, увесь рід багатий, (2)

Сюди, туди...

Будуть мене часто, часто частувати, (2)

Сюди, туди...

А я буду повну, повну випивати, (2)

Сюди, туди...

А як піду я та додомоньку, (2)

Сюди, туди...

Та не в хату, та не в хату, під віконечко, (2)

Сюди, туди...

Аж свекруха та у печі, та у печі топить, (2)

Сюди, туди...

А свекорко, а свекорко сирі бичі парить, (2)

Сюди, туди...

А мій милий, а мій милий дитину колише, (2)

Сюди, туди...

Ой ну, люлі, ой ну, люлі, мале дитя спати, (2)

Сюди, туди...

Пішла мати, пішла мати до роду гуляти, (2)

Сюди, туди...

А ми пійдем, а ми пійдем її заганяти, (2)

Сюди, туди...

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

Marciale

Ви-йшли в по-ле ко-са-рі ко-сить ран-ком до зо-рі.

Гей, ну-те, ко-са-рі, бо не ра-но по-ча-ли!

Хоч не ра-но по-ча-ли, так ба-га-то у-тя-ли!

Вийшли в поле косарі
Косить ранком до зорі.
Гей, нуте, косарі,
Бо не рано почали!
Хоч не рано почали,
Так багато утяли!

До обіда покосили,
Гострі коси притупили...
Гей, нуте, косарі...

По обіді спочивали,
Потім коси поклепали...
Гей, нуте, косарі...

Уполуден гребли сіно
І в валочки клали щільно...
Гей, нуте, косарі...

А ввечері холодком
Клали в копички рядком...
Гей, нуте, косарі...

Завтра треба рано встати,
У стіжечки поскладати...
Гей, нуте, косарі...

Як стіжечки покінчаєм,
По-козацьки погуляєм...
Гей, нуте, косарі...

ЖИТО, МАТИ, ЖИТО

Allegretto

Жи-то, ма-ти, жи-то, жи-то не пше-ни-ця...

Жито, мати, жито, жито не пшениця...
Як дівчини не любити, коли чепуриться! (2)

Жито, мати, жито, жито не полова,
Раз дівчина жито жала гарна, чорноброва. (2)

Дожалась до межі, сіла спочивати,
Іхав козак дорогою: «Поміч, боже, жати!» (2)

Дівчина схопилась, низенько вклонилась:
«Здоров, здоров, серце моє, я в тебе влюбились». (2)

Козацька слава по всім світі стала,
Що дівчина козака серденьком назвала... (2)

ОЙ ПІДУ Я ПОЛЕМ-ЛУГОМ

Ой піду я полем-лугом, (2)
А там милий оре плугом.

Оре милий, ще й боронить, (2)
А до мене не говорить.

Понесу я йому їсти, (2)
Чи не скаже мені сісти?

Понесу я йому пити, (2)
Чи не буде говорити?

Він наївся і напився, (2)
Сів на плужок, зажурився.

Сів на плужок та й думає, (2)
Що погану жінку має.

А хто ж тобі, милий, винен, (2)
Що ти гарний, чорнобривий?

А я руда родилася, (2)
Чорнявому судилася.

Не сватав би мене вночі; (2)
Не вилізли б тобі очі.

Сватав мене в день біленький, — (2)
Гарний хлопець молоденький.

А ЧИ ЦЕ ТОЙ ДВІР

Allegretto

1. (2. 3.) А чи це той двір, що за-ліз - ний бір? Ви - но - град!

Мій крас - ний, зе - ле - ний сад! 4. (5.) А чи до - ма, до - ма

наш (Ми - ко - ла)? Ви - но - град! Мій крас-ний, зе - ле - ний сад!

А чи це той двір, що залізний бір?
Виноград! Мій красний, зелений сад!Муровані двері, тесові столи.
Виноград!..Золоті ворота, муровані двері.
Виноград!..А чи дома, дома наш (Микола)?
Виноград!..Його нема дома, — десь у Царгороді.
Виноград!..

ОЙ ПОСЕРЕД ДВОРУ БЕРЕЗА СТОЯЛА

Moderato

Ой по-серед дво - ру бе-ре-за стоя - ла. Щедрий ве-чір, доб-рий ве-чір!

Ой посеред двору береза стояла.
Щедрий вечір, добрий вечір!Кору обдзьобали, гілля обламали.
Щедрий вечір, добрий вечір!А на тій березі золотєє гілля.
Щедрий вечір, добрий вечір!Ой ти, господарю, вимітайте двори.
Щедрий вечір, добрий вечір!Ох, і налинули далекії пташки.
Щедрий вечір, добрий вечір!Вимітайте двори, застеляйте столи.
Щедрий вечір, добрий вечір!Бо до вас наїдуть премилії гості!
Щедрий вечір, добрий вечір!

З М І С Т

Хори без супроводу

	Стор.
Як умру, то поховайте. Слова Т. Шевченка	7
Сон. Слова П. Грабівського	9
Перше травня. Слова М. Філянського	11
Содом. Слова О. Коваленка	13
У путь. Слова Л. Українки	16
Знов весна. Слова Л. Українки	19
Гімн пам'яті М. В. Гоголя (з нагоди століття з дня народження) Слова М. Бика, вільний переклад В. Струтинського	21
Там на розі. Слова І. Воробкевича	24
Радійте, співайте! Слова О. Олеса, літературна редакція І. Гончаренка	26
Усе жило, усе цвіло. Слова О. Олеса	28
В країні мертвій... Слова О. Олеса.	32
Коли вже ти, сонечко, мені зійдеш. Слова О. Олеса	33
До пісні. Слова М. Чернявського	35
Весною. Слова В. Самійленка	38
Удосвіта встав я. Слова П. Куліша	41
Ой у полі могила. Слова Т. Шевченка (із поеми «Наймичка»)	43
Реквієм (світлій пам'яті М. В. Лисенка). Слова М. Вороного	44

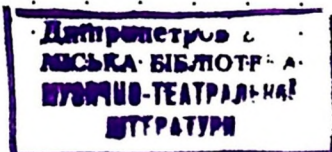
Обробки народних пісень

Чи чули ви, люди	47
Ой на ставу, на ставочку	51
Зійшов місяць високо.	53
Молоденький Грицю	55
Ой болить моя та головонька.	57
Ой що ж то за шум	59
Гей, видно село	59
Чуєш, брате мій	61
Кей ми прийшла карта	63
Ой у полі дві тополі	65
Ой сивая та і зозуленька	67
Чи дома, дома бідная вдова	70
Чи дома, дома хазяїн дома	72
З-під гір, з-під долин	77
Ой за горою, за зеленою	79
Ой у полі, при дорозі	82
Що в нашого Івана	82
Ой учора із вечора	86
Павочка ходить	88
По горі, горі пави ходили	88
Ой на гороньці, в злотій коршомці	89
Щедрий вечір	93
Ой там, за горою	94
Що в нашого Пвана серед двору, древо	95

Шкільні хори

Тополя. Слова Т. Шевченка	99
Весна. Слова М. Кононенка	100
Пісня про гарбуза. Слова В. Александрова	101
Горе тій чайці	103
Чумак	104
Ой що ж бо то та і за ворон	105
Щука-риба в морі	106
Журавель	107
А чи це той двір. Колядка	109
Заповіт. Слова Т. Шевченка	110
Завзялись панки	111
Над моєю хатиною	112
Як женився, то хвалився	112
Ой ти, мати моя	113
Побратався сокіл	114
Гей, гук, мати, гук	115
Ой на горі та женці жнуть	115
Засвітали козаченьки	117
Гей, послушайте, гей, повідайте	117
Про Нечая	118
Ой наварили а панки пива	120
Ой ляше, ляше	120
Ой між вашою та громадою	121
Про Кармелюка	121
На городі все білії маки	122
Набирали та некрутиків	123
Пожурилися молоді хлопці	123
Ой наступає та чорна хмара	124
Ой ходив чумак сім рік по Дону	124
Налетіли сірі гуси	125
Горе тій чайці	126
Ой чумаче, чумаче	127
Кому воля, а кому неволя	127
Приїхали три козаки	128
Та нема гірш нікому	128
Ой на гору козак воду носить	129
Ой у полі озерце	130
Налетіли журавлі	130
Ой на горі василечки сходять	131
Ой гаю мій, гаю	132
Ой із-за гори та буйний вітер віє	132
Ой там за Дунаєм	133
Коло млина, коло броду	134
По той бік гора	134
А ще сонце не заходило	135
Чи я в лузі не калина була	135
Ой і зійду я на могилу	136
Тихо, тихо Дунай воду несе	137
Через балку летить галка	137
Час додому, час	138
Котилася та зоря з неба	138
Коли б мені, господи	140
Вийшли в поле косарі	141
Жито, мати, жито	141
Ой піду я полем-лугом	142
А чи це той двір	143
Ой посеред двору береза стояла	143

18987

Редактори Ф. Надененко, В. Полевой
*

Художник В. Стеценко
*

Технічний редактор Т. Олексієнко
*

Коректор Є. Лур'є

Стеценко Кирилл Григорьевич
СОБРАНИЕ ПРОИЗВЕДЕНИЙ В ПЯТИ ТОМАХ
Том. I Часть II. Хоровые произведения
(На украинском языке)

Здано на виробництво 5.X-59 р. Підписано до друку 5.IV-63 р.
Формат 60×92¹/₈. Пап. арк. 9,25. Фізично-друк. арк. 18,5. Зам. 1106.
Тираж 1200. Ціна 2 крб. 15 коп.

Ф-ка офсетного друку Головополіграфвидаву Міністерства культури
УРСР. м. Київ, вул. Фрунзе, 51-а.

С. 121

«МИСТЕЦТВО»